

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

MULȚUMITE. Înalt Preasfințitul Patriarh MIRON, mulțumește tuturor Preacucernicilor protopopi, preoți, celor cari citesc „Apostolul“, pentru felicitările de Sfintele Sărbători și Anul nou, ce i s'au adresat și le dorește și din parte-I An nou cu sănătate și cu mai mult belșug, ca în anul ce a plecat; trimițându-le tuturor părinteștile Sale binecuvântări.

U N A N N O U

Anul nou este primit întotdeauna cu bucurie și nădejde. Tot omul nădăjduiește că va fi un an mai bun ca cei ce au trecut. Iar această părere și-o justifică fiecare, în credința că multe neajunsuri ale vieții provin numai din afară, iar nu chiar din interiorul sufletului său, ce-i călăuzește acțiunile.

Pentru păstorii de suflete, în chip firesc, anul nou nu este privit ca o fatalitate a binelui, ori a răului. Principiul teologic al sinergismului ortodox, schimbă imediat aspectul problemei. Iar această concepție creștină, nu trebuie să lipsească nici din sufletele dreptcredincioșilor noștri pe care-i păstorim.

I. P. S. Patriarh binecuvintează procesiunea datinilor strămoșești, în fața Catedralei Sf. Patriarhiei.

Când am pășit deci pragul noului an, privirile noastre se opresc nu numai la cele realizate și la programul de lucru pentru viitor, ci trec mai departe către interiorul sufletului nostru. Dacă sufletele noastre au armătura necesară și proporționată programului de lucru, pot fi nădejdi bune; lipsește sufletește această pregătire, pășim în haosul hazardului. Dumnezeu trimite asupra Sfinților Săi Apostoli harul Sfântului Duh, după ce-și făcuseră o ucenicie lângă Fiul Său. N'a fost o întâmplare că Sfinții Apostoli se aflau în rugăciune, la coborîrea Sf. Duh asupra lor.

În privirea importante probleme a misiunii sacerdotale preotului, marele nostru părinte bisericesc, Sfântul Grigorie Teologul, vedea în preoție o misiune pe cât de sublimă, pe atât de grea. Căci a conduce sufletul omenesc, cum spunea Sfântul părinte, a educa pe om, ființa cea mai deosebită și mai complicată, este meșteșugul meșteșugurilor și știința științelor. De ce? Desigur că pentru a transforma sufletul altuia, trebuie să fii tu însuși exemplul vădit și modelul ideii, pe care vrei să o propagi.

Această taină a izbânzii apostolatului nostru, ne-o amintesc toate izvoarele Ortodoxismului nostru, dar în chip clasic ne-o talmăcește Sfântul Apostol Pavel: „De ași grăi în limbi omenești și îngerești, iar dragoste nu am, făcuku-m'am aramă sunătoare și chinval răsunător... dragostea nu pizmuește, dragostea nu se semețește nu se trufește. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește

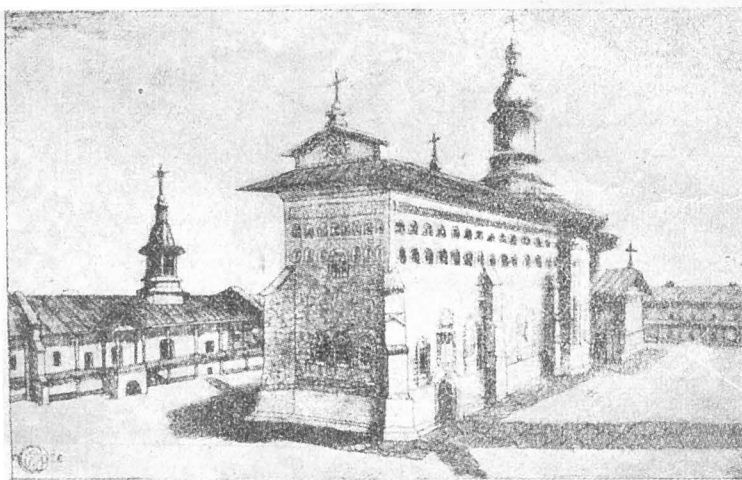
răul; nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr“... (I Corinteni XIII, 1-8).

Una din marile confuziuni prin care trecem și noi în epoca acestei crize morale generale, — este regretabila confundare a apostolatului creștin cu profesionismul omenesc. De aceia lupta pe care trebuie să o purtăm fiecare cu noi înșine de a fi mai vrednici pentru marele apostolat, în care la intrare am jurat și pe cuvintele Sfântului Apostol Pavel că le vom păzi, — s'a transformat în ceiace vedem, cetim și auzim. O mică răsfoire a izvoarelor ortodoxe și o reflecțiune mai adâncă a celor ce trăim astăzi, ne arată că suntem alături sub acest raport, de spiritul și de o veche practică a Ortodoxismului.

Așteptăm ceva mai bun în apostolatul nostru dela anul cel nou? Să ne examinăm starea sufletească cu care continuăm lucrarea sacerdoțiului nostru ortodox! Dumnezeu în permanență privește lucrarea noastră, iar istoria lumii ca și a Bisericii creștine, sunt martore și pentru acei ce se mai îndoesc.

Acesta este cuvântul prin care „Apostolul“ nostru trimite o frățescă îmbărbătare tuturor fraților de apostolat pentru noul an, cu amintirea sfaturilor marelui Apostol al tuturor neamurilor. Căci izbânda apostolatului nostru, nu așteaptă îndrumările filosofiei veacului, ci se sprijinește pe clasicele orientări ale Ortodoxismului nostru sobornicesc și apostolesc.

Consilier

Mănăstirea Neamțu.

SERBAREA DATINELOR STRĂMOȘEȘTI ÎN CAPITALĂ

În ajunul sărbătorilor Nașterii Domnului, Capitala a avut bucuria creștină a serbării datinelor strămoșești, organizată ca și în cei-alți ani de ziarul „Universul“. Sala cea mare a Ateneului român a fost complet neîncăpătoare, pentru mulțimea imensă a spectatorilor.

Între echipele de tineri creștini, s'au distins și echipele pregătite de P. C. Preoți din capitală Gh. Păunescu, Rădulescu-Dichiu, Grigoriu (Biserica Alexe) și Parohul dela Tâncăbești. Într-o atmosferă de unanimă emoție, s'au perindat în sala Ateneului, echipele colindelor, datinelor și jocurilor, corurilor bisericesti și dela ateneele populare din capitală.

După terminarea serbării a urmat tradiționala procesiune către Sf. Patriarhie.

Măreața procesiune.

Echipele s'au încolonat în grădina Ateneului pornind în procesiunea tradițională a stelelor.

Niciodată Capitala n'a cunoscut o manifestare simbolică mai impresionantă.

Zeci de mii de oameni — au așteptat aproape două ore în marea piață a Palatului Regal și dealungul trotoarelor pe parcusul fixat — trecerea procesiunii.

Sutele de stele luminate, convoiul Irozilor, în culorile lor vii, sub luminile sutelor de torțe, ofereau un spectacol unic. Mulțimea privea uimită și încântată această nesfârșită procesiune care reînvia sufletul străbun al capitalei României întregite.

Grupul zecilor de fete — ale școalei de fete „Polizu“ și în general ale tuturor școalelor primare, înfățișarea doamnelor profesoare care în năframele lor albe de borangic păreau domnițe din alte vremuri, perindarea cortegiului simbolic care părea nesfârșit, vor rămâne neuitate de zecile de mii de spectatori. Putem spune că niciodată Bucureștii n'au cunoscut o priveliște mai originală și mai mult vorbitoare sufletului românesc.

În cântece de colinde și de stea, cortegiul a străbătut calea Victoriei, care era înțesată de lume, mergând până la Sfânta Patriarhie.

După ce s'a cântat de aproape două mii de voci „O ce veste minunată“; „Astăzi s'a născut Hristos“, d. prof. Mihail Vulpescu în simțite cuvinte a lămurit înaltului Ierarh rostul procesiunii și i-a urat viață lungă și fericită pentru binele Neamului și al bisericii noastre strămoșești.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh

Înalt Prea Sfințitul Patriarh dr. Miron a eșit în fața colindătorilor înconjurat de d-nii prof. I. Valaori, secretarul general dela Ministerul Instrucțiunii, Al. Popescu-Necșești, G. Lungulescu, ing. Liviu Velovan, părintele Bulacu, părintele Nae Rădulescu-Dichiu și părintele Grigoriu.

I. P. S. S. Patriarh a mulțumit pentru marea dragoste care i se arată și a sfătuit mulțimea tineretului să iubească obiceiurile și datinile străvechi și mai ales colindele noastre minunate, pentru că ele constituiesc tezaure de simțire și noblete morală, precum și dovada înaltei spiritualități a popoului nostru între celelalte neamuri.

Tinerimea creștină ortodoxă română, păstrând și cultivând datinele strămoșești în jurul marilor sărbători ale Domnului Hristos, cinstește Biserica noastră strămoșească și menține alesele cărări de lumină pentru neamul românesc. I. P. S. Patriarh a binecuvântat întreaga procesiune, cu toți participanții. Un tânăr a ieșit din mulțime și l-a sorcovit pe I. P. S. Patriarh.

Nu putem lăsa nemenționate, cuvintele de înbărbătare și îndemn, pe care d-l Profesor Iuliu Valaori, din partea Ministerului Instrucțiunii și d-l Al. Popescu-Necșești din partea ziarului „Universul“, le-au rostit la sfârșitul concursului, în sala Ateneului român.

Cuvântarea d-lui prof. Iuliu Valaori.

Serbarea de astăzi, de înalt înțeles sufletească, este pentru noi un motiv de cult patriotic, este o afirmare a conștiinței de solidaritate pe care trebuie s'o avem pentru interesele de ordin moral și material.

S'a adunat cu evlavie orice urmă care ne aduce aminte de trecutul poporului nostru

care a dat dovadă de prea mare sacrificiu pentru „ideea națională“.

Strămoșii noștri și-au cultivat cu sânguință limba; noi continuăm să cultivăm cu dragoste graiul nostru: „acel tezaur dulce“, cum zice Andrei Bârseanu „ca sărutările mamelor, când ne aplecăm la sânul lor; tezaur mai scump, decât viața; tezaur care de l'am perde, de vom suferi vreodată ca cineva cu puterea sau cu înșelăciunea să ni-l răpească din mâinile noastre, atunci mai bine să ne înghită pământul de vii“.

Noi vom continua să sorbim din nescatul și pururea proaspăt și sănătos izvor al limbii și literaturii poporului român.

Tuturor celor cari iubesc din suflet neamul românesc, graiul, credințele și legendele, datinele și obiceiurile, cântecele și jocurile, ceeace cugetă, ceeace simte, ceeace știe, ceeace voește și crede poporul, le aduc aminte de frumoasa invocare a unui mare poet polonez pe care o dăm în limba admirabilă a neuitatului profesor și scriitor Alexandru Odobescu:

„Cântece poporane, voi sicriu sfânt al credinței, ce legați timpurile cele vechi de cele noi, în voi își depune o națiune trofee eroilor ei, speranța cugetărilor și floarea simțirilor ei.

Sicriu plin de sfințenie! Pe tine nici te atinge, nici te sfăramă vre-o lovire, precât poporul tău chiar nu te-a profanat. O cântec poporan! tu stai și păzești templul amintirilor naționale; tu ai aripi și glas ca de arhangheli, adeseori ai și arme ca dânsii. Flacăra mistuește lucrările pensulei, tâlharii jefuesc comorile, dar cântecul scapă 'n veci cu viață și se strecoară printre oameni. Dacă sufletele înjosite nu știu să-i hrănească cu dor și cu speranță, el fuge la munți, se acasă de ruine și de acolo spune din vremurile trecute.

Tot astfel și privighetoarea zboară afară dintr'o casă ce a ars și se oprește un minut pe învelitoare; dar dacă și învelitoarea se cufundă, atunci pasărea fuge în păduri și, din mijlocul ruinelor, din mijlocul mormintelor, ea cântă călătorilor, cu glas răsunător, doina cea de jale!“.

Toate părțile din tradițiunea noastră populară, ce se desfășoară în această înălțătoare serbare, înfățișează un interes de cea

mai mare însemnătate; ele ne leagă strâns de scumpa noastră patrie; ele ne introduc în viața intimă de astăzi și de odinioară a poporului și ne pun în stare să cunoaștem bucuriile ca și întristările, suferințele și speranțele sale.

Deaceea, suntem recunoscători tuturor, în special ziarului „Universul“, care a susținut totdeauna ceeace este mai prețios decât orice în lumea aceasta: sufletul nostru, obiceiurile, arta, cultura și limba noastră, care a pregătit această frumoasă și interesantă serbare în vremile acestea, când, din nenorocire, nu mai suntem în situațiune să păstrăm ceeace ne-a rămas din strămoși, când cântecul, jocurile, datinele, obiceiurile românești dispar și ogorul minții naționale este stăpânit de influența străină, și se impune în chip poruncitor, să nu uităm niciodată acest izvor pururea limpede și fecund de inspirațiune educatorului, poetului și artistului, și minunat pentru creșterea și instrucțiunea tinereimei.

Cuvântarea d-lui Al. Popescu-Necșești.

Când acum șapte ani ziarul „Universul“ a luat inițiativa de a convoca pe cititorii săi la sărbătoarea datinelor străbune în ajunul Crăciunului, dădea urmare unui gând care călăuzește în toate direcțiile activitatea colaboratorilor acestui ziar.

Acest gând este acela de a spori coeziunea națională prin păstrarea tradițiilor și cultivarea datinei străbune.

Echipe din ce în ce mai numeroase și mai variate s'au perindat pe dinaintea ochilor unui public atât de numeros și atât de vibrant, încât, cu drept cuvânt regretăm că sala Atheneului Român este atât de puțin încăpătoare.

Nu-i mai mare mângâere pentru conducătorii acestui ziar românesc de a constata cum gândul cel bun este întâmpinat de publicul căruia i se adresează.

Mulțumind în numele d-lui Stelian Popescu pentru manifestarea de iubire și încredere ce i s'a făcut, d. Al. P.-Necșești urează tuturor, după datina cea veche, „La mulți ani cu sănătate“.

Concursul s'a deschis printr'o conferință a d-lui G. Lungulescu, care a lămurit con-

cepția de românism și tradiționalism care a determinat pe d. Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul“, să organizeze concursurile anuale ale datinelor și obiceiurilor strămoșești, cari dau sărbătorilor noastre vechiul lor caracter creștin și românesc. D-sa a explicat apoi simbolul și însemnătatea istorică a obiceiurilor care constituie dovada unei străvechi și superioare civilizații spirituale și agricole.

În cursul conferinței, de nenumărate ori asistența a făcut cele mai puternice și însuflețite manifestațiuni pentru ziarul „Universul“ și d. Stelian Popescu al cărui nume a fost îndelung și călduros ovaționat.

Nădăjduim că pentru anul viitor, parohiile noastre, sub sfatul P. C. Preoți, vor înmulți numărul echipelor și le vor înzestra cu o pregătire cât mai aleasă.

Asistent

SERBAREA BOBOTEZEI ÎN CAPITALĂ

Ziua de 6 Ianuarie—Botezul Domnului—a fost sărbătorită în Capitală cu fastul obișnuit în toți anii, participând la această solemnitate Suveranul, membrii guvernului și reprezentanții clerului, oștirii și ai autorităților.

Îndată după sosirea Suveranului, a început slujba religioasă, oficiată de P. S. Tit Simedrea, arhieru, înconjurat de cler.

Răspunsurile au fost date de corul bisericii Zlătari.

După serviciul divin, la ora 11 și jumătate, s'a făcut procesiunea spre cheiul Dâmboviței, în ordinea următoare:

În frunte se afla un cordon de jandarmi pedestri.

După aceștia veneau d-nii colonel Râmnicănu și comandor Fundățeanu, aghiotanți regali.

Urmau protoereii Capitalei; diaconii cari purtau Sfânta Cruce a Patriarhiei; preoții cu cele două icoane mari; apoi înaltul cler.

Suveranul avea în stânga pe I. P. S. S. patriarhul României, dr. Miron Cristea, după care urmau membrii guvernului, în frunte cu d. Gh. Tătăărăscu, președintele consiliului urmat de ceilalți demnitari militari și civili.

Procesiunea era încheiată de alt cordon de jandarmi pedestri.

Când procesiunea a ajuns la cheiul Dâmboviței, M. S. Regele și I. P. S. S. patriarhul României au coborât treptele până pe malul apei.

Aci, I. P. S. S. dr. Miron Cristea a dat Suveranului Sfânta Cruce, iar Suveranul a aruncat-o în apă.

M. S. Regele, I. P. S. Patriarh Miron și membrii guvernului, în procesiune spre cheiul Dâmboviței.

În acest timp în Dealul Spierei se trăgeau salve de tun, prin care se anunța populației Capitalei sfântirea apelor.

În apă, pentru prinderea Sf. Cruci, au sărit următorii: Nicolae Marinescu, de 73 ani, care intră în apă, cu prilejul Bobotezei, pentru a 38-a oară; Ion Ră-

dulescu, de 74 ani, care intră în apă pentru a 18-a oară; Iordan Gh. Lungu, de 41 ani, în apă pentru a 28-a oară și Constantin Ionescu, de 21 ani, a 3-a oară în apă.

Sfânta Cruce a fost scoasă din apă de Iordan Gh. Lungu, fiul bătrânului care a făcut această treabă un lung șir de ani.

Iordan Lungu, ajutat de tovarășii săi, a înmănat Sfânta Cruce I. P. S. S. patriarh dr. Miron Cristea.

RESTAURAREA CATEDRALEI SF. PATRIARHII

Ideia ridicării în mijlocul Capitalei a unei mărețe catedrale, care să simbolizeze jertfa tuturor eroilor, căzuți pentru unitatea neamului, nu s'a putut realiza până acum cu toată dorința pe care a avut-o regele întregitor de neam Ferdinand I și primul patriarh al țării, I. P. S. Miron.

Greutăți de ordin financiar au împiedicat și nu știm până când înfăptuirea acestui gând pios, de suprem omagiu adus memoriei martirilor neamului.

Față de această situație, I. P. S. Patriarh a hotărât deocamdată, să restaureze, în cadrul istoric pe care l-a avut actuala catedrală a Sf. Patriarhii, redându-i strălucirea de care trebuie să se bucure prima biserică a statului românesc, căreia i s'a pus temelia de Constantin Vodă Șerban, în 1655, „pe colina înaltă, frumoasă și puternică, cuprinsă în sec. XVI între drumul Giurgiului la stânga și între drumul Mehedinților la dreapta, la miază zi de Curtea Domnească și târgul dinăuntru”.

După strămutarea reședinței domnești dela Târgoviște la București, în 1668, acelaș domn a destinat-o ca catedrală a mitropoliei Ungro-Vlahiei. Ca tehnică, aparține vechilor tradiții ale arhitecturii noastre bisericești. Mihnea al III-lea a târnosit-o în 1653, iar Radu Leon Vodă a târnosit-o, după cum singur spune într'un hrisov din anul 1668, 8 Iunie: „Apucat-am domnia mea cu toată voia și dintru tot gândul domniei mele, de o am zugrăvit și o am înfrumusețat cu toată podoaba, cum se cade sfintelor biserici”.

Intre timp, cum se poate constata dintr'un buletin al comisiei monumentelor istorice, i s'au adus câteva prefaceri, cari au transformat-o așa cum se vede astăzi.

Pridvorul cel Mare, care era deschis pe coloane puternice, s'a închis cu ferestre. În trei părți i s'au adăugat alte trei pridvoare: unul mai mare la intrarea principală și alte două mai mici la intrările laterale. Aceasta se deduce dintr'o inscripție zugrăvită pe frontispiciul pridvorașului principal:

„Invălitu-s'au această biserică din nou, tencuindu-se afară peste tot, înfrumusețându-se și înăuntru cu icoane și altele ce se văd, de prea sfințitul mitropolit chir Dosif-

teiu, în a doua domnie a măriei Sale Io Alexandru Moruz Vvd, Iulie 28, 7307 (1799)”.

În vremea domniei lui Alexandru Ghica (1834-1842), mitropolit fiind Grigore, s'au făcut reparațiuni importante, după cum reese din următoarea inscripție din dreapta cafasului:

„Iar în leatu 1834, răposatul mitropolit Grigore, văzând-o cu totul învechită, povățuit de râvnă, a început toată preînnoirea ei: învelitoarea cu plumb, zugrăvit, pardoseala și celelalte, înăuntru și afară; pe care grăbindu-l sfârșitul vieții, din porunca prea înălțatului nostru Domn Alexandru Ghica Voevod, dându-se ocărmuirea sfintei mitropolii, sub îngrijirea prea sfințiților episcopi: Neofit Râmnic, Ilarion Argeș, Chesarie Buzău, prin îngrijirea Măriei Sale și osârdia acestora, a luat săvârșirea toată preînnoirea și înfrumusețarea (la anul) 1839, Aprilie 1”

Pridvorul era închis cu geamlăc.

Mai târziu pe timpul mitropolitului Nilon (1850-1857), s'a construit cafasul Corului, așezându-se cam în mijlocul bisericii între stâlpi. Mitropolitul Iosif a strămutat acest cafas, lipindu-l de peretele ctitorilor voievozi și mitropoliți și din care nu se mai vede decât o parte din picioare. Tot mitropolitul Iosif a mai făcut o serie de reparațiuni interioare, dintre care unele se păstrează până astăzi.

Desigur că toate aceste lucrări de restaurare au folosit mult, pentru menținerea catedralei care se năruia cu vremea, dar după părerea unanimă a specialiștilor i-au schimbat mult din stilul arhitectonic dela început.

În ultimul timp clădirea se deteriorase atât înăuntru cât și în exterior. Pereți se cojeau, pictura era ștearsă pe alocurea și afumată, mobilierul putrezise.

I. P. S. Patriarh dr Miron Cristea a luat inițiativa unei radicale restaurări, atât în ce privește pictura, cât și în ce privește arhitectura și înzestrarea interioară cu mobilierul necesar.

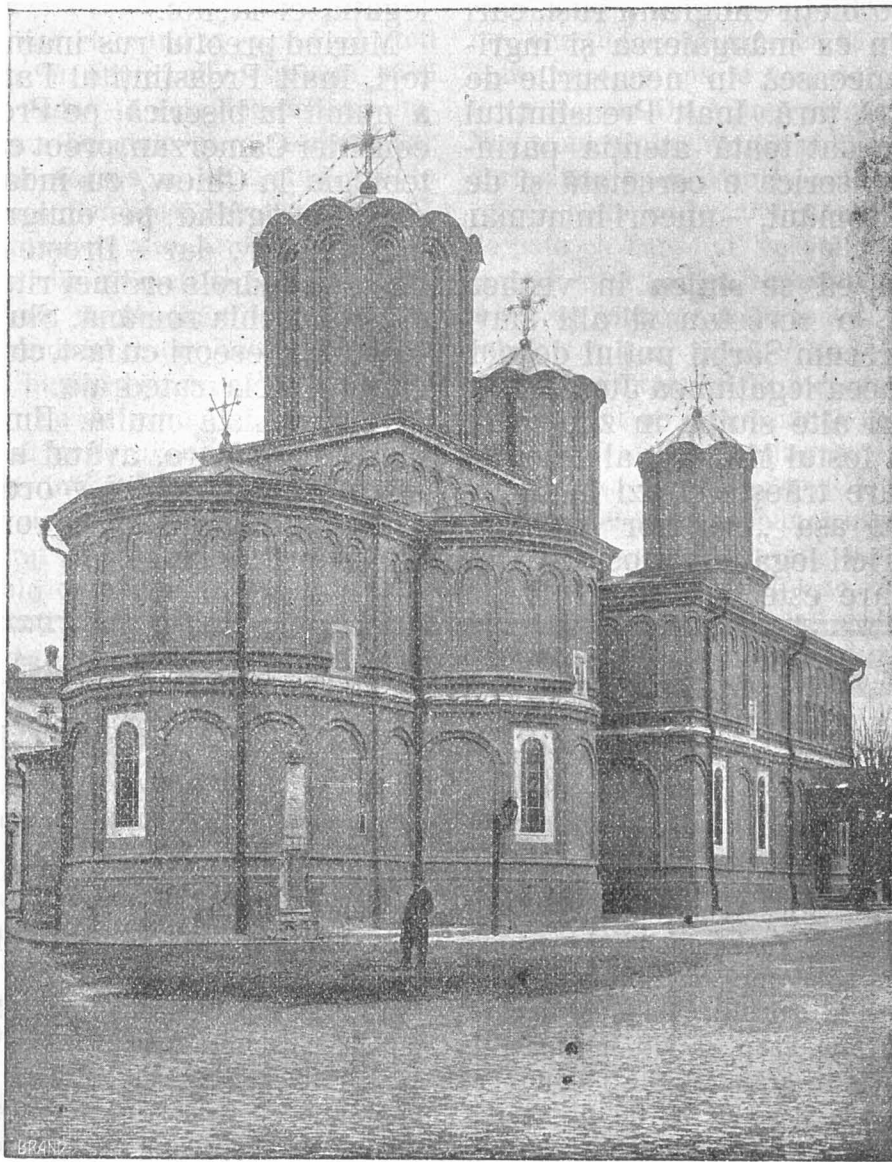
După studii prealabile, făcute de I. P. S. Patriarh, de membrii comisiei monumentelor istorice, de seamă pictori noștri de consilierul referent, păr. C. Moldovanu, s'a ajuns

la concluzia, că pictura actuală nu mai păstrează caracterul vechii picturi bisericești, că e măcinată și în nici un caz nu se poate reface.

S'a hotărât, deci ca biserica să fie pictată din nou. Pictura să fie „frescă“, în stil bizantin și să țină seamă ca model, de pic-

Sion, inspector general al artelor, s'a căzut de acord, pentru păstrarea unui ansamblu de armonizare a picturii, să fie însărcinat cu lucrările numai pictorul D. Belizarie, care a executat fresca din afară și mai multe tablouri interioare.

Pictura în frescă, este bizantină din sec.

Vechea catedrală a Sf. Mitropolii din București.

tura bisericilor dela Curtea de Argeș, s'au de picturile din sec. XIV și XV lea din mănăstirile muntelui Athos.

Pentru executarea lucrărilor de pictură au fost invitați mai mulți pictori, cunoscuți, în acest gen. Au făcut probe câți-va.

În urma hotărârii unei comisii, formată din domnii Artur Verona și Teodorescu-

al XV-lea. Se speră, ca până în vara viitoare, întreaga pictură să fie terminată. Prin lucrările de restaurare, care în parte s'au executat, se va da catedralei Patriarhiei o înfățișare demnă de rolul pe care l-a avut în trecutul nostru istoric.

I. P. S. S. Patriarh își leagă astfel numele de această măreață operă de restaurare.

C. Șoldan

BISERICA „RUSEASCA“ DIN BUCUREȘTI

Se știe, că legația rusă de pe timpul dinainte de războiu a avut în Capitală o frumoasă biserică, la un loc foarte de frunte, vis-a-vis de Universitate, deși nu tocmai în piața statuielor. După războiu au cercetat-o bieții emigranți ruși, cari și-au găsit în ea mângâierea și îngrijirea duhovnicească în necazurile de pribegi — fără țară. Înalt Preasfințitul Patriarh le-a dat toată atenția părintească. Dar biserica e cercetată și de foarte mulți Români, — uneori în număr covârșitor.

Fiindcă în ea se slujea în vechea limbă slavă, o cercetau și alți slavi — neruși, precum Sărbii puțini de aci. În deosebi făcea legațiunea Jugoslaviei parastase ori alte slujbe în zile mari.

Între timp fostul Ministru al imperiului țarist, care trăește și azi la București a cedat așa „provisor“ administrarea bisericii legației jugoslave. Dar această cedare este fără obiect. Rusia

avea și are după războiu altă reprezentanță legală. Deci reprezentantul ei legal și cu statul român erau singurii în drept a trata chestia acelei biserici fără amestecul unui al treilea. Azi Rusia are legația ei la noi.

Murind preotul rus înainte de Sărbători, Înalt Preasfințitul Patriarh Miron a numit la biserică, pe Preacucernicul consilier Comerzan, preot care a studiat teologia la Chiew, cu îndatorirea de-a sluji, mângâind pe emigranții ruși și în limba lor; dar — firește — menținându-se în cadrele ordinii rituale și legale din patriarhia română. Slujbele decurg frumos, adeseori cu fast, cu conlucrarea clerului dela catedrală.

Lume asistă multă. Emigranții primesc mângâiere, având a se acomoda — ca oaspeți ocrotiți — ordinii din țara ospitalieră. Celelalte se vor reglementa de factorii competenți.

P R O C A T E H E S A¹⁾ SAU PROLOGUL CATEHESELOR ALE CELUI ÎNTRU SFÎNȚI PĂRINTELE NOSTRU CHIRIL ARHIEPISCOPUL IERUSALIMULUI.

Traducere din original, de D. FECIORU, doctorand în Teologie.

1. Acum, o luminaților, a suflat asupra voastră mireasma fericirii. Acum adunați florile duhovnicești pentru ca să împlețiți cununile cerești. Acum a adiat mireasma Duhului Sfânt. Acum ați ajuns la portile palatelor împărați; să dea Dumnezeu să fiți introduși la împărat. Acum s'au arătat florile pomilor; să dea Dumnezeu ca și rodul să fie desăvârșit. Până acum vi s'a înscris numele vostru și chemarea voastră în oștire; luminile cortegiului nupțial sunt aici dorința viețuirii cerești, intenția bună și nădejdea care urmează acestora. În adevăr nu minte cel care a spus: „Totul conlucră spre bine celor cari iubesc pe Dumnezeu“ (Rom. VIII, 28). Dumnezeu este bogat în facerea de bine, dar așteaptă dela fiecare o voință sinceră. Pentru acest motiv apostolul a adăogat, zicând: „cari sunt chemați după voință“ (Ibid.). Dacă intenția îți este bună, face să fie chemat; dar dacă te afli cu

trupul aici și nu te afli și cu mintea, n'ai nici un folos,

2. Odinioară s'a apropiat și Simon Magul de baia botezului (Fapte, VIII, 13). A fost luminat. Corpul s'a udat cu apă, dar inima nu s'a luminat cu Duhul. Corpul s'a cufundat în bae și s'a ridicat, dar sufletul n'a fost îngropat împreună cu Hristos (Rom. VI, 4) și nici nu a fost, sculat împreună cu El (Colos. II, 12). Îți dau exemplele acestea despre cei cari au căzut pentru ca să nu cază. Căci aceasta s'a întâmplat în mod simbolic și s'au scris pentru învățătura celor cari au ajuns până în ziua de astăzi (I Cor. X, 11). Să nu găsească careva printre voi spre a pune la încercare harul ca să nu odrăslească vreo rădăcină a amărăciunii și să aducă turburare (Ebrei XII, 15, Deut. XXIX, 18). Să nu vină între cineva dintre voi spunând: „Haide să vedem ce fac cei credincioși; am să intru să văd, ca să

1) Procateheza Sf. Kiril al Ierusalimului, cuprinde admirabile principii pedagogice creștine-ortodoxe. Asociațiile noastre creștine, ce vor a învia viața în creștină prin Biserică, să ia aminte la cele ce ne spune Sf. Kiril, Arhiepiscopul Ierusalimului.

aflu cele ce se petrec acolo“. Aștepti ca să vezi, dar nu aștepti ca să fi văzut? Și socotești, oare, că tu cercetezi cele ce se petrec acolo, dar Dumnezeu nu cercetează inima ta?

3. Odinioară, cineva a cercetat în chipul mai sus amintit nunta de care se povestește în Evanghelii. (Mat. XXII. 1-14). S'a îmbrăcat cu o haină nepotrivită, a intrat la nuntă, s'a așezat la masă și a mâncat; portarul i-a permis să intre. Dar el, când a văzut că toți sânt îmbrăcați în haine albe, trebuia să-și pună pe ele o haină la fel. Negreșit, s'a împărțit din toate bucatele ca și ceilalți, dar se deosebea de aceștia și cu îmbrăcăminte și cu dispoziția sufletească. Mirele chiar dacă era generos, totuși nu era nepăsător. S'a apropiat fiecare din oaspeți și se uita la el, nu-l interesa cum mănâncă, ci cum sunt îmbrăcați) și văzând pe unul străin, care nu avea haină de nuntă, i-a zis: „Prietene, cum ai intrat aici?“ Cu ce culoare? Cu ce conștiință? Probabil portarul nu te-a oprit din pricina mulțimii invitaților; probabil că nu ai știut cu ce fel de haină trebuie să intri la ospăț. Dar ai intrat și ai văzut hainele cu totul strălucitoare ale oaspeților; nu trebuia oare ca tu să te înveți minte din cele ce ai văzut aici? Nu trebuia oare ca să intri la timp potrivit, pentru ca să ieși la timp potrivit? Acum, însă, ai intrat întrun timp nepotrivit spre a fi aruncat afară într'un timp nepotrivit. Și mirele poruncește slugilor. „Legați-i picioarele“, care au intrat în nătru cu obraznicie; „legați-i mâinile“, care nu au știut să-l îmbrace cu o haină de sărbătoare „și aruncați-l în întunericul cel din afară“, căci este nevrednic de luminile nupțiale. Ai văzut ce i s'a întâmplat atunci. Aceasta să te întărească pe tine însuși.

4. Noi cari suntem slujitori ai lui Hristos, am primit pe fiecare și îndeplinind oarecum slujba de portari, am lăsat ușa deschisă. Se poate dar ca tu să intri având sufletul mărginit de păcate și conștiința pătată. Ai intrat; ai fost socotit vrednic să intri. Numele tău a fost înscris. Vezi această așezare a Bisericii? Privești ordinea, citirea Scripturii, prezența celor hirotonisiți, rânduiala învățăturilor? Teme-te de locul în care te găsești, și instruește-te din cele ce vezi! Pleacă acum la timp de aici și intră mâine într'un timp mai potrivit. Dacă sufletul tău a fost îmbrăcat cu haina sgârceniei, intră îmbrăcat cu altă haină. Desbracă-ți haina pe care ai avut-o, nu o

ascunde. Desbracă curvia și necurătenia și îmbracă haina întru totul luminată a înțelepciunii. Te sfătuesc să faci aceasta înainte de a intra Iisus, mirele sufletelor, înainte de a vedea îmbrăcăminte. Pășuiala ce ți să dă este lungă; ai patruzeci zile de pocăință; ai destul timp să te desbraci, să te speli, să te îmbraci și să intri. Dar dacă stărui cu rea voință, eu care-ți vorbesc nu sunt răspunzător, dar tu nu aștepta ca să primești harul. Este drept că apa te va primi, dar Duhul nu te va accepta. Dacă cineva a căzut, să se scoale. Nici unul dintre voi să nu fie Simon: nici o curiozitate cu privire la cele ce se fac.

5. Se poate ca tu să vii mânat și de alt motiv. Se poate că bărbatul voește să înduplece pe femeia sa și pentru aceasta să vină. Același motiv se întoarce și la femei. Și de multe ori robul a voit să placă stăpânului și prietenul să placă prietenului. Primesc momeala undiții, și te accept pe tine care ai venit cu intenție rea, dar ai să fi mântuit prin o speranță bună. Probabil nu ști de unde vii și nici ce năvod te primește. Ai ajuns înăuntrul mrejelor bisericești; lasă ca să fii prins viu, nu fugi. Iisus te-a prins cu undița, nu ca să te omoare ci ca murind, să te facă viu. În adevăr, tu trebuie să mori și să înviezi. Ai auzit pe Apostol spunând: „sântem morți pentru păcat, dar vii pentru dreptate“ (Rom. VI, 11, 14). Mori, deci, pentru păcate și trăește pentru dreptate. Trăește începând de astăzi.

6. Privește ce mare vrednicie îți dăruiește Iisus! Erai numit catehumen și răsuna în afară de tine de jur împrejur sunete. Auziai speranța și nu o vedeai; auziai tainele și nu le pricepiai; auziai Scriptura și nu vedeai adâncimea ei. Acum nu mai răsună în jurul tău sunetele, ci răsună în tine, pentru că Duhul, care locuiește în tine, face pe viitor mintea ta casă dumnezească. Când vei auzi cele scrise despre taine, vei înțelege celace nu știai. Să nu socotești că primești un lucru mic. Tu om, demn de milă, ești numit Dumnezeu. Ascultă pe Pavel care zice: „Dumnezeu este credincios“ (I Cor. I, 9). Ascultă și alt loc din Scriptură care spune: „Dumnezeu este credincios și drept“ (Deut. XXXII, 41 I Ioan, I, 9). Pentru că oamenii aveau să fie numiți Dumnezeii, Psalmistul a prevăzut aceasta și a spus ca din partea lui Dumnezeu: „Sânteți Dumnezeii și cu toții fii ai Celui prea înalt (Ps. LXXXI. 6). Bagă de seamă, însă, ca nu cumva numirea

o să fie o vrednică de un credincios, iar intenția vrednică de un necredincios. Ai intrat în luptă, termină-ți drumul. Alt timp, asemenea acestuia, nu ai. Dacă ți-ar sta oare înainte zilele de nuntă, nu ai disprețui totul și te-ai ocupa numai cu pregătirea ospățului? Dar când este vorba să ofierosești sufletul Mirelui ceresc, nu vei lăsa la o parte cele trupesti ca să primești cele duhovnicești?

7. Nu se poate ca să te botezi odată, de două ori, de trei ori, pentru că ar fi posibil să zică cineva: Dacă nu reuși de prima dată, isbutesc a doua oară. Dar dacă nu vei reuși de prima dată, lucru nu se mai poate îndrepta. „Este un singur Domn, o singură credință și un singur botez” (Efes., IV, 5). Numai ereticii sunt botezați a doua oară, pentru că primul botez nu a fost adevărat.

8. Dumnezeu nu cere nimic altceva dela noi decât o voință curată. Nu te întreba: Cum mi se șterg păcatele? Eu îți spun: Ție se șterg păcatele prin faptul că voești; prin faptul că crezi. Ce este mai concis de cât aceasta? Dar dacă buzele tale rostesc că voești, dar inima ta nu spun la fel, află că cel care judecă cunoaște inima. Indepărtează-te de astăzi înainte de orice faptă rea; limba ta să nu rostească cuvinte necuvincioase, privirea ta să nu păcătuiască și mintea ta să nu pribegască în lucruri nefolositoare.

9. Picioarele tale să se grăbească spre catehese. Primește exorcismele cu râvnă. Fie că ți se suflă asupra ta, fie că ești exorcizat și faci acesta spre mântuirea ta. Gândește-te că aurul se găsește în stare brută, necurat și amestecat cu diferite materii, cu aramă, cu cositor, cu fier și cu blumb. Să căutăm să avem numai aur. Aurul nu poate fi curățit, fără de foc, de materiile cu care este amestecat. Tot astfel și sufletul nu poate să fi curățit fără exorcisme. Acestea sunt dumnezeiești și adunate din dumnezeiasca Scriptură. Ți s'a acoperit fața ca mintea să-ți fie liberă, și pentru ca nu cumva privirea, rătăcind ici și colo, să facă să rățească și inima. Și prin faptul că ochii sunt acoperiți, urechile nu sunt împedecate de a primi mântuirea. Căci în felul în care cei meșteri în lucrul aurului introduc aerul în foc cu ajutorul unor instrumente fine și suflă aurul care este ascuns în vasul de topit, atârând focul care se află acolo și găsesc ceiace caută, tot astfel și cu cei cari sânt exorcizați fiind cuprinși de frică prin

Duhul sfânt, li se aprinde sufletul în corp ca în căldarea de topit. Dușmanul demon fuge, rămâne mântuirea, rămâne nădejdea vieții veșnice și în sfârșit sufletul este curățit de păcate și posedă mântuirea. Să rămânem deci în nădejde, fraților, să ne dăm pe noi înșine și să nădăjduim, pentru ca Dumnezeu tutu-rora, văzând voința noastră, să ne curățe de păcate, să ne dea speranțele bune ale lucrurilor și să ne dea pocăința mântuitoare. Dumnezeu a chemat, tu ai fost chemat.

10. Rămâi la catehezele pe care le vom ține; și chiar dacă cuvântările noastre vor dura multă vreme, totuși mintea ta să nu obosească. Căci din ele capeți arme puterilor vrăjmașe; primești arme contra ereziilor, contra Iudeilor, contra Samaritenilor și contra păgânilor. Ai mulți dușmani; pentru aceasta primește multe sulite; aruncă sulile în mulți, și-ți este necesar să știi cum arunci cu sulița în Elin, cum să lupți cu ereticul, cu Iudeul și cu Samariteanul. Armele sânt gata, iar sabia Duhului cu totul pregătită (Mat. XXVI, 41, Efes. VI, 17). Mâna dreaptă trebuie să o întinzi cu voință neînfrântă ca să lupți lupta Domnului ca să biruești puterile vrăjmașe, ca să devii învingător în toate atacurile eretice.

11. Să-ți dau și acest sfat: Învață cele spuse și păstrează-le în veci. Să nu socotești că aceste catehese sânt niște cuvântări obișnuite; și acelea sânt bune și vrednice de credință, însă dacă astăzi le vom fi neglijat, putem să luăm cunoștință de ele mâne. Dar dacă vor fi neglijate astăzi învățăturile predate, după rânduială, despre baia renașterii, când vor putea fi îndreptate? Inchipue-ți că este timpul să răsădești pomi. Dacă nu vom săpa, dacă nu vom face o groapă, când se mai poate răsădi altădată bine, ceiace a fost odată răsădit prost? Inchipue-ți că este catehesa o clădire. Dacă nu vom săpa adânc pământul și nu vom pune temelie, dacă nu vom lega într'un chip potrivit construcția clădirii prin legături ca să nu rămână vre un loc gol și să putrezească clădirea, atunci nu avem nici un folos de munca de mai înainte; trebuie însă să așezăm după rânduială piatră peste piatră și să cadă muchea la muche, dând la oparte tot ce este de prisos. În adevăr, astfel trebuie să se înalțe o clădire bună. În acelaș chip îți oferim conștiința ca pe niște petre de construcție. Trebuie să ascuți învățătura despre judecată; trebuie să ascuți învățătura despre Hristos;

trebuie să ascuți învățătura despre înviere. Prin urmare sunt multe învățăturile; acum le-am amintit în chip sporadic, mai târziu însă le vom expune în mod armonios. Dar dacă nu vei lega la un loc toate învățăturile ce-ți vom spune și nu-ți vei aminti de cele spuse la început și cele de mai târziu, atunci negreșit, arhitectul va construi, dar tu vei avea o clădire putredă.

12. Așa dar, când are să fie vorba de catehesă, și dacă un catehumen te-ar întreba ce au spus învățătorii, atunci să nu spui nimic acestuia din afară. Căci noi îți predăm o taină și nădejdea veacului ce va să fie. Păstrează celui care te răsplătește. Să nu-ți zică vreodată cineva: Cu ce vatăm dacă aflu și eu? În adevăr și bolnavii cer vin; dar dacă li se dă într'un timp nepotrivit, li se face rău; și cu aceasta au loc două rele: pe deoparte bolnavul se prăpădește, iar pe de altă parte doctorul este hulit. Tot așa și cu catehumenul; dacă va auzi catehumenul dela cel credincios (cel desăvârșit în credință) tainele credinței, i se va face și lui rău, căci acesta nu știe ce a auzit, defăimează lucrul și își bate joc de învățătură; dar și cel credincios este condamnat ca un trădător. Tu stai acum la graniță; bagă de seamă să nu flecărești, nu pentru că nu sunt vrednice a fi vorbite cele ce-ți spunem, ci pentru că auzul este nevrednic de a le primi. Și tu ai fost odată catehumen și nu ți-am povestit cele pe care le rostim acum. Dar când vei afla prin experiență sublimitatea învățăturilor, atunci vei cunoaște că sunt nevrednici catehumenii să le asculte.

13. Cei care sunteți înscrși ați devenit fii și ficele unei mame. Când veți intra, înainte de timpul exorcismelor, fiecare dintre voi să vorbească cele cu privire la evlavie. Dacă cineva dintre voi nu va fi de față, să-l căutați. Dacă ești invitat la masă oare nu ai să aștepti pe cel care este invitat împreună cu tine? Dacă ai avea un frate, oare n'ai să dorești binele fratelui tău? Nu te interesa deci de lucruri care sânt nefolositoare! Nu te interesa ce a făcut orașul, nici ce a făcut satul, nici ce a făcut împăratul, nici ce a făcut episcopul, nici ce a făcut preotul. Privește la înălțime. Timpul tău de acum are nevoie de aceasta. „Lăsați și cunoașteți că eu sânt Dumnezeu“ (Ps, XLIV, 11). Dacă vei vedea pe cei credincioși că servesc și sânt fără de grijă, află că sânt în siguranță, știu ce au primit, posedă harul. Tu stai

încă la cântăreală de a fi primit sau de a nu fi primit. Să nu imiți pe cei cari nu au nici o grijă, ci mergi cu frică.

14. Când are loc exorcizarea, bărbații să rămână cu bărbații și femeile cu femeile până ce vin și ceilalți cari sânt exorcizați. În adevăr acum am nevoie de corabia lui Noe; În aceasta era Noe și copiii lui și femeia lui și femeile copiilor lui. Și cu toate că era o singură corabie și ușa era închisă, totuș cele din lăuntrul corabiei erau aranjate bine. Și acum, cu toate că biserica este încuiată și cu toți santeți înăuntru, totuș și cele care se găsesc aici să fie orânduie în așa fel, ca bărbații să stea la un loc cu bărbații, iar femeile la un loc cu femeile. Să nu se întâmple ca temeiul mântuirii să fie prilej de perzanie. Chiar dacă temeiul este bun de a sta unii lângă alții, totuș patimile să se îndepărteze de voi. Apoi bărbații cari stau jos să aibă cartea folositoare. Unul să cetească, iar celalt să asculte. Iar dacă va lipsi cartea, unul să se roage, iar celălalt să vorbească ceva de folos. Așijderea și ceata fecioarelor să se adune astfel ca fie de cântă psalmi, fie de cetește să o facă în liniște, încât buzele să vorbească, dar glasul să nu fie auzit de urechi străine; „căci nu permit femeii să vorbească în Biserică“ (I Tim. II, 12, I Cor. XIV' 34). Și cel însurat să facă la fel. Să se roage și să-și miște buzele, dar să nu i se audă vocea. Să vină aici Samuil pentru ca sufletul său strerp să nască mântuirea Dumnezeului care ascultă. Căci această interpretare are Samuil.

15. Voiu vedea râvna fiecărui bărbat, voi vedea evlavia fiecărei femei. Să se înflăcăreze mintea ta pentru evlavie, sufletul să se făurească, vârtoșenia necredinței să fie bătută cu ciocanul, pojghițele nefolositoare ale fierului să cadă și să rămână numai ceiace este curat; să cadă jos rugina fierului și să rămână numai ce e bun. Odată Dumnezeu are să vă arate acea noapte, întunericul care luminează ca ziua, despre care a spus: „Întuneric care nu va mai fi întunecat înaintea ta și noaptea care va lumina ca ziua“. Atunci are să se deschidă fiecăruia și fiecăreea ușa paradisiului; atunci aveți să vă bucurați de apele purtătoare de Hristos care au un miros cu bună mireasmă: atunci aveți să primiți numele lui Hristos și puterea lucrurilor dumnezeiești. Acum ridicați spre înălțime ochiul minții; acum aveți în mintea voastră tronurile și stăpânirile care

servesc lui Dumnezeu, și pe fiecare dintre voi, bărbat sau femeie, mântuit și mântuită. Urechile voastre să răsună ca un sunet; să doriți acel sunet plăcut când îngerii vă vor striga celor mântuiți: „Fericiți sunt cei cărora li s'au iertat fără de legile și cei cărora li s'au acoperit păcatele, când veți intra, ca niște stele ale Bisericii, strălucitori la corp și luminoși la suflet“.

16. Mare este botezul care vă stă înainte; preț de răscumpărare pentru cei robiți; iertarea păcatelor; renașterea sufletului; haină luminoasă; pecete sfântă care nu se poate sfărâma; vehicul către cer; desfătarea paradisului; prilejuitor dobândirii împărăției, dorul înfierii. Dar șarpele observă pe cei cari merg pe cale; bagă de seamă să nu te muște cu necredință. În adevăr el vede pe alături de mulți cari au să fie mântuiți și caută să mistue pe cineva (I Petru V, 8). Intră la tătăl Duhurilor și treci peste acel șarpe. Cum vei trece însă peste el? Incălță picioarele cu pregătirea Evangheliei păcii (Ef. VI, 13) pentru ca să nu te vatăme chiar dacă te va mușca. Aibi o credință care să locuiască în tine, o nădejde fermă, o încălțăminte trainică. pentru ca să treci peste dușman și să intri la stăpânul. Pregătești-ți inima ca să primești învățătura, ca să te împărtășești cu sfintele taine. Roagă-te fără întrerupere pentru ca Dumnezeu să te învrednicească de tainele cerești și nemuritoare. Nu înceta rugăciunea nici ziua nici noaptea. Când somnul se va îndepărta dela ochii tăi, atunci mintea ta să se îndeletnicească cu rugăciunea. Și dacă vei observa că un gând necuviincios se urcă în mintea ta, atunci gândește-te la judecata care îți aduce aminte de mântuire. Îndeletnicește-ți mintea cu învățătura ca să

uiei lucrurile cele rele. Dacă vei auzi pe cineva spunându-ți: Mergi și tu ca să te cufunzi în apă? Oare orașul nu are bae construită nu de mult timp? Când auzi asemenea cuvinte află că șarpele mării (Isaia, XXVII, 1) te ispitește. Nu te uita la buzele celui care vorbește, ci la Dumnezeu care are putere. Păstrează sufletul tău ca să nu fii prins, ci să rămâi în credință și să ajungi moștenitor mântuirii veșnice.

17. Noi ca niște oameni vă sfătuim și vă învățăm acestea. Nu ridicați din clădirea voastră de fân, de trestie, de pae, pentru ca nu cumva să fim păgubiți când ar arde clădirea; ci faceți clădirea voastră de aur, argint și pietre scumpe (I Cor. III, 12—15). Lucrul meu este de a spune, al tău de a te apropia iar, al lui Dumnezeu de a desăvârși. Să ne întărim mintea, să ne încordăm sufletul să ne pregătim inima. Alergăm pentru cele ale sufletului, nădăjduim pe cele cu privire la locurile veșnice. Dumnezeu care știe inimile voastre și cunoaște cine este sincer și cine este fățarnic, este puternic să păziască pe cel sincer, iar pe cel fățarnic să-l facă credincios. Căci Dumnezeu poate să facă credincios pe cel necredincios, numai dacă îi afierosește inima. Dumnezeu este puternic să șteargă zapisul ce era asupra voastră, (Colos. II, 14) să ierte păcatele pe care le-ați făcut până acum, să vă sădiască în Biserică și să vă înroleze în armata lui, încingându-vă cu armele dreptății. Să vă umple de bunătățile cerești ale Noului Testament și să dăruiască pecetea Duhului Sfânt care nu se șterge în veci, în Iisus Hristos Domnul nostru, căruia se cuvine slava în vecii vecilor, Amin.

Tradus de D. Fecioru

Mănăstirea Horezu.

VIAȚA SFÂNTULUI EFTIMIE CEL MARE¹⁾

de Al. Lascarov-Moldovanu

Fiu al lui Pavel și-al Dionisie, cei prea bine credincioși și de bun neam, Eftimie a văzut lumina zilei în Meletina, unde se află mitropolia cea vestită a armenilor.

Deși fericita Dionisia a trăit mulți ani cu bărbatul ei, dar fiind stearpă, nu a avut prunci. Și mult ar fi vrut să aibă. Intru care, se rugau necurmat lui Dumnezeu să le dăruiască și lor un fiu.

Intr'o zi mergând afară de cetate, la biserica sfințită a bunului și slăvitului mucenic Polieuct, au statut multe zile în rugăciune. Și iată că în una din nopțile acele, vedenie luminoasă li s'au arătat și le-au zis:

— „Veseliți-vă, pentru că Dumnezeu v'a miluit. Ii veți da lui numele *veseliei*, căci prin nașterea lui, mare înveselire va da Dumnezeu Bisericii Sale“.

Mergând acasă, au așteptat cu smerenie ceasul, iar când Dionisia a născut pruncul, i-au zis lui Eftimie, ceea ce tălmăcit, însemnează veselie.

Era atunci pe vremea stăpânirii lui Grațian.

Când copilul avea trei ani, Pavel, tatăl său, și-a isprăvit viața, iar Dionisia l-a dus atunci la fratele ei binecuvântătorul Evdoxie, care era sfetnic la marele Otreie, îndreptătorul sfintei biserici din Melitina, îndeplinind astfel făgăduința dată, că va hărăzi pe copil Bisericii lui Iisus.

Sfințitul episcop Otreie aflând despre aceasta, a primit la sine cu multă dragoste pe copil, și-l crescău întocmai ca pe al său, botezându-l și tunzându-l anagnost al bisericii. Iar pe fericita Dionisia, ca pe una ce se afla în slujba lui Dumnezeu, a hirotonit-o diaconiță tot la biserica sa.

Trecând vreme și copilul crescând, episcopul i-a dat dascăli spre a învăța sfintele Scripturi, — și în puțină vreme, Eftimie, pe mulți din cei de-o vârstă cu el i-a întrecut cu iubirea de Dumnezeu și cu râvna la învățătură.

Slujba praviliei o săvârșea cu frică și cu umilință, la vremea rânduită, aducându-și neconținut aminte că lui Dumnezeu se cuvine

a sluji cu frică și cu cutremur, iar nu cu râs și cu șoptire.

În vremea slobodă, Eftimie se îndeletnicea acasă cu rugăciuni și cântare de psalmi, știind că cel ce cugetă în legea Domnului ziua și noaptea, va fi ca pomul sădit lângă izvoarele apelor, dând rod la vreme.

Prieteni și împreună vorbitori, el avea nu pe cei răi, și pe cei înțelepți.

Și astfel, zi de zi, Eftimie a câștigat înfrânarea limbei și a pântecelui, desăvârșită lipsă, adevărată cugetare smerită și sfințirea trupului, — păzind astfel nestinsă făclia fecioriei, împodobită cu untdelemnul milosteniei.

Trecând apoi prin toate treptele bisericești, a fost hirotonit preot al prea sfintei biserici din Meletina. Pe urmă, plăcându-i viața monahicească, a ajuns proestos al mănăstirilor din jur, petrecând mulți ani la mănăstirea sfântului Polieuct și la acea a sfinților treizeci și trei de mucenici.

Sfântul Eftimie merge în pustie.

Povățuit de sfântul Duh, părintele Eftimie pe când era de douăzeci și nouă de ani, a venit la Ierusalim unde s'a închinat sfintei Cruci și dumnezeestei Invieri. Apoi a purces spre părinți din pustie și fiind iubitor de liniște, s'a tras într'o lavră numită Fara, și sta într'o chilie singuratecă, rugându-se și postind, iar în vreme slobodă lucrând împletituri spre a nu fi povară nimănui.

El avea neconținut gândul faptei bune și ca un iscusit lucrător de pământ, tăia spinii patimelor din rădăcină, îndeplinând astfel porunca acelui glas proorocesc, care zice: „Inoiți-vă ogorul și nu semănați peste spini“.

Eftimie avea vecin pe un purtător de Dumnezeu, zis Teoctist, cu care s'a legat dintr'un început cu tare dragoste frățască, în cât amândoi ajunseră a fi ca un suflet în două trupuri. Ei se trăgeau adeseaori în locuri singuratece ca să se roage în liniștea lui Dumnezeu, trudindu-și trupul și robindu-l, spre a aduce sufletului hrana cea duhovnicească.

1) Asemenea lecturi din viețile sfinților, pot fi folosite și la cercurile pastorale în ședințele populare din după amiaza duminicilor,

Stând vreme de cinci ani în Fara, a ieșit dimpreună cu fericitul Teoctist spre Cutila, — și trecând prin pustie au ajuns la un pârâu înfricoșat, foarte adânc și greu de trecut. Văzând locul — și simțind îndemn puternic de la Dumnezeu, s'au urcat ca și pe un perete și au aflat în râpă cea despre miazăzi a pârâului, o minunată peșteră, în care s'au sălășluit, hrănindu-se cu buruenele ce se găseau pe acolo.

Trecând într-o zi niște păstori prin dreptul peșterei și văzându-i s'au spăimântat și au dat să fugă. Dar Eftimie cu glas blând și potolit, le-a zis, chemându-i:

— „Nu vă temeți fraților, că și noi suntem oameni ca și voi, dar pentru păcatele noastre, stăm aici“.

Atunci păstorii s'au urcat până la el, — și neaflând nimic din ale acestui veac lângă dâșii, s'au minunat și au dus această veste celor din vale.

La dâșii au venit pe urmă doi frați, Marin și Luca, primind dela fericitul Eftimie învățatura cea monahicească, spre a fi sânguincioși întru această pustnicească petrecere. Și astfel, au statornicit în preajmă, mănăstire, la care s'au adunat și alți frați, iar peștera a rămas pentru Eftimie, ca loc de tragere deoparte de toți ceilalți, el fiind mare urător de slavă și iubitor de Dumnezeu.

Multe sfaturi și îndemnuri dădea el fraților!... Le spunea să privegheze, ca să nu cadă în ispită, — să țină smerită cugetarea — și să aștepte neconținut ceasul morții și înfricoșata zi a judecății, dorind slava împărăției cerurilor.

Zicea el: „Monahul se cuvine a se osteni trupește, pentru păzirea celor dinlăuntru și pentru dobândirea pâinei, căci zice apostolul că cel ce nu lucrează nici nu trebuie să mănânce“.

Apoi el a poruncit ca nimeni să nu vorbească în biserică în timpul slujbei — și nici la masă, în trapeză, căci arma monahului este cugetarea, dreapta judecată și ascultare.

Și astfel Eftimie lumina pe frați, adunând dela ei bune roade duhovnicești.

* * *

Incepând a alcătui lavră cu frați mulți — și fiind în multă strâmțorare de cele trupești, s'a întâmplat să vină la ei o mulțime de bărbați armeni, ca la patru sute, ce treceau

dela sfânta cetate spre Iordan. Dumnezeu făcuse aceasta ca să se arate fapta cea bună a lui Eftimie și darul dat lui.

Văzându-i, Eftimie a chemat pe Domețian, economul lavrei și i-a zis:

— „Pune oamenilor aceștia să mănânce!“.

Dar Domețian i-a răspuns:

— „N'avem, ciustite părinte, mâncare, să se sature zece oameni, de unde să dau pâine la atâta mulțime?“.

Fiind plin de proorocescul dar, Eftimie, a grăit:

— „Mergi precum ți-am zis, căci Duhul sfânt spune: vor mânca și le va prisosi“.

Deci, ducându-se Domețian la chelăria cea mică zisă cămara de pâine, n'a mai putut deschide ușa, pentru că dumnezeiasca binecuvântare umpluse chelăria de pâini, pâoă sus. Chemând pe părinți, au scos ușa din tâțani și au dat la iveală pâinile cele multe. Și tot așa cu vinul și cu untdelemnul.

Așa că au mâncat și s'au săturat toți acei oaspeți. Iar Domețian minunându-se, s'a aruncat la picioarele învățătorului, rugându-se să fie iertat pentru păcatul necredinței lui.

Bătrânul ridicându-l de jos, i a spus:

— „Iubirea de străini să n'o uităm, căci prin aceasta — cum zice apostolul — unii au găzduit îngeri. O jertfă ca aceasta este mult plăcută lui Dumnezeu. Faceți-o așadar, neconținut“.

* * *

Slujitorii marelui Eftimie, care au petrecut cu dânsul destulă vreme, ziceau de el: „Nu l-am cunoscut pe dânsul mâncând sau vorbind cu cineva, fără mare nevoie, afară de Sâmbăta și Dumineca. Da somn de asemenea, se împărțase puțin, cât numai pentru nevoia firei. Podoabele duhului său erau: râvna, umilința, lacrimile, privegherile cele de toată noaptea, iubirea de pustie, urârea slavei și a vorbirei, osârdia spre rugăciune, milostivirea și înțelepciunea.“

Astfel trăind, s'a învrednicit și de împărțirea Sfântului Duh, de strălucirea dumnezeieștii lumini și a darului de vedere peste vreme.

* * *

Terevon, sarazinul, luând femei din neamul său, a trăit multă vreme cu ea, dar stearpă fiind, n'a avut copii cu ea.

Având mare dorință să fie și ei învredniciți

cu un copil, au venit la purtătorul de duh, Eftimie — și l'au rugat:

— „Știm, cinstite părinte, că de te vei ruga, Dumnezeu te va asculta, pentru că El face voia celor ce se tem de El. Roagă, așadar, pe iubitorul de oameni Dumnezeu, să ne dăruiască nouă fiu“.

Bătrânul, înțelegând credința lor, i-a pecetluit de trei ori cu semnul crucei — și atin-gând pânțele femeii, le-au zis:

— „Mergeți, bucurându-vă întru Domnul, că iată prin iubirea lui de oameni veți avea trei fii“.

Aceia au mers cu bucurie — și au avut, pe urmă, la vreme tre feciori, la rând — și mult s'au bucurat, de ei, fiind eșiți dintr'o astfel de învrednicire.

* * *

În acea vreme fiind o secetă mare, toți se tânguiau spunând cu spaimă că se adeverește cuvântul: „Va fi cerul deasupra capului tău de aramă, iar pământul de sub tine de fier“.

Gropile păstrătoare de apă secând — și toți frații și părinții lavrei strâmtorându-se au mers, în frunte cu fericitul Teoctist, și l-au rugat pe marele Eftimie să mijlocească la Dumnezeu pentru ploaie.

El nu voia, ci le zise:

— „Dumnezeu vrea să ne înțeleptească prin această pedeapsă“.

La opt zile după Bobotează aflându-se că marele Eftimie, vrea să iasă în pustie, după obicei, s'a adunat mare mulțime de oameni din sfânta cetate și din satele dimprejur — și întâmpinându-l, strigau: „Doamne miluește“.

Bătrânul auzind tânguirile lor și aflând că seceta este pricina, le-a zis:

— „Ce căutați la un om păcătos? Pentru mulțimea nelegiuirilor mele nu îndrăznesc să mă rog, că mari sunt păcatele noastre, care ne despărțesc de El. Icoana Lui am întinat-o, căci ne-am robit poftelor și multelor desmierdări, petrecem în lăcomie și în zavistii, vră-mășindu-ne, urându-ne unii pe alții. De aceea Dumnezeu a adus asupra-ne această pedeapsă, ca să ne pocăim“.

Auzind mulțimea acestea striga:

— „Insu-ți, cinstite părinte, roagă pe Dumnezeu pentru noi, căci Domnul va asculta rugăciunea celui ce se teme de El“.

La aceste cuvinte, Eftimie s'a înduplecat și fără să fâgăduiască ceva, a intrat în locul

de rugăciune și căzând cu fața la pământ, a rugat cu lacrimi pe Dumnezeu să miluiască zidirea sa și să cerceteze cu milă pământul, îndestulându-l.

Atunci, fără de veste, dintr'odată s'a pornit vânt și cerul s'a umplut de nori. Și după puțin, ploaia a căzut îmbelșugată asupra pământului.

Sfântul s'a sculat și eșind dela dâșii, le-a spus:

— „Iată, Dumnezeu a ascultat rugăciunea voastră, — luați așadar aminte și slăviți pe Dumnezeu, Cel ce-a adus spre noi mila Sa“.

Și pe urmă, i-a liberat pe ei, iar ploaia a căzut multă vreme peste însetata față a pământului.

* * *

Luminatul Eftimie mai primise dela Dumnezeu darul ca privind pe cineva, să-i poată vedea pornirile sufletești, și să cunoască ce gânduri i-se luptă în minte, pe care le biruește și de care să lase biruit.

De asemenea, avea învrednicirea, când aducea dumnezeieștile daruri, să vadă pe îngeri slujind cu dânsul.

Zicea el uneori: „De multe ori am privit, când dădeam sfintele Taine, cum unii, din cei ce se apropiau de împărtășire, se luminau, iar alții osândindu-se, ca unii ce nu se simțeau vrednici de dumnezeiasca lumină“.

Și mai spune el: „Dacă cineva se află cuprins de lăcomia pântecelui ori de gânduri urite; dacă cineva se întunecă de ură sau de răutate; dacă se tulbură de zavistii sau de mânie; dacă este stăpănit de mândrie, să nu îndrăznească a se apropia de dumnezeescul și prea luminatul foc al sfintei Taine, mai înainte de a se spăla și curăți de toată întinărirea trupului și a duhului, prin cuvenita pocăință, pentru că acestea se dau sfinților, nu necuraților.“

* * *

Preafericitul Sava povestește că odată s'a dus la marele Eftimie ca să-l petreacă în pustie. Mergând laolaltă cu alți frați spre pustia cea mai dinlăuntru, au dat peste niște locuri fără de apă. Nefiind învățat cu petrecerea în pustie, cuviosul Sava a însetat peste măsură, încât nu mai putea să meargă. Marele Eftimie întorcându-se și văzându-l leșinat, s'a milostivit — și trăgându-se mai la o parte,

a căzut cu fața la pământ și s'a rugat lui Dumnezeu, zicând: „Doamne, Dumnezeul puterilor, dă apă pământului însetat, potolind setea fratelui!“ După aceea, luând sapa cea mică cu care se sluzea la scoaterea rădăcinilor de meleagrii cu care se hrănea în pustie, s'a apucat și a săpat puțin, — și de îndată s'a arătat apă. Dând lui Sava din ea, și-a venit în fire, slăvind pe Dumnezeu pentru marea mila Sa.

* * *

Marelui Eftimie i s'a mai dăruit și aceasta: să cunoască mai dinainte ceasul adormirii sale

Intr'a opta zi a dumnezeieștilor Arătări (Boboteaza) fiind obicei ca Eftimie să iasă în pustie — și el neșind, părinții l-au întrebat:

— „Nu ești mâine cinstite părinte?”

Sfântul a răspuns:

— „Rămân săptămâna aceasta — și Sămbătă de noapte, iese” — arătând astfel ceasul sfârșitului său.

Martți, a poruncit să se facă priveghere toată noaptea pentru pomenirea sfântului părinte Antonie, — când luând pe preoți în vestmântărie, le-a zis:

— „De-acum, altă priveghere nu mai fac cu voi în acest trup, pentru că m'a chemat Dumnezeu“.

Adunându-se atunci toți la dânsul le-a zis:

— „Frații mei iubiți, eu merg pe calea părinților mei. Iar voi, dacă mă iubiți, păziți aceste po unc: Ca început și sfârșit a toată lucrarea bună, câștigați dragostea cea adevărată, căci ea este cheia desăvârșirii. Precum nu se poate mânca pâinea fără sare, tot asemenea este cu neputință faptă bună fără dragoste. Toată fapta cea bună prin dragoste și smerit gând se întărește. Căci smeritul gând înalță, iar dragostea nu-l lasă să cadă din înălțime, de vreme ce: cel ce se smerește, pe sine se va înălța, — iar dragostea niciodată nu cade. Pentru dragostea cea către noi s'a smerit pe sine Cuvântul, făcându-se ca noi. De aceea, suntem datori neconținut de bunăvoie să ne mărturisim Lui — și laude să-i aducem“.

A rânduit apoi cine să fie egumen în locul său, și a dat tuturor sfaturi să fie primitor, de străini, să se sânguiască în cântări de psalmi și să nu se lenevească.

Zicând acestea, i-a liberat pe toți, iar el

rămânând în vestmântărie, a adormit în noaptea Sămbetei, ducându-se în pace la părinții săi, batrân și plin de zile.

Și astfel s'a dus la Domnul, Eftimie cel prea cuvios, despre care se zicea că are chip îngereșc, deprindere bună, obicei prea blând, iar înfățișarea trupului său era rotundă, luminoasă, albă și cu ochi frumoși, — fiind scund de statură, cărunț și cu barba mare de-i ajungea până la brâu.

Vestea morții lui străbătând în toată înconjurimea, s'a adunat nemărginită gloată de monahi și de mireni. Prea sfințitul arhiepiscop Atanisie luând cu sine mulțime de clerici și ostași a venit la lavra unde repauzase cuviosul Eftimie.

Și astfel în cântări și în dulci lăcrămări, au dus cu toții la îngropare pe sfântul Eftimie, urătorul de păcat, și iubitorul de Dumnezeu.

Maică prea Curată, cea pururea Fecioară Maria, Mama Domnului nostru Iisus Christos, — Tu Maică prea cinstită, mai presus de toți sfinții — și mai curată decât toți serafimii, — nu ne uita, bună Maică, și pe noi, mântuindu-ne sufletele noastre pline de otrava tuturor păcatelor.

Tu, Maică prea fericită, care pre Domnul ai făcut, după chipul nostru omenesc, și care, cu dragoste l-ai petrecut pe toată calea vieții Lui, — Tu Maică, știi ce sunt suferințele omenești — și cunoști slăbiciunile bietului nostru trup. Dar tot Tu știi, că în duhul nostru dorim să ne ridicăm din nou către picioarele tronului Fiului Tău, ca să căpătăm iarăși haina albă de nuntă. După ea suspinăm aici, în cortul nostru apăsător și păcătos.

Ajută-ne, așa dar, Maică Prea Curată, — și ușurează-ne povara păcatelor, ducându-ne în fața Fiului Tău, că voia noastră, aceasta este. Scapă-ne de pironirea păcatelor, dă, Tu, aripi sufletului nostru — și, iertându-ne, întinde scumpa Ta dreaptă întru ajutor, — că Tu ești bună, dreaptă, iubitoare, iertătoare ca o Mamă, a noastră a tuturor. Suntem, Maică ai Tăi — și așa, nu ne depărta de dragostea Ta, ci mai vârtos, iubește-ne.

Mijlocește, Precurat-o la Dumnezeu Fiul Tău, ca să fim iertați — și să ni se redea scump vestmântul botezului Său, întinat de noi, aici, pe spurcatul pământ, prin ticăloasele noastre păcate.

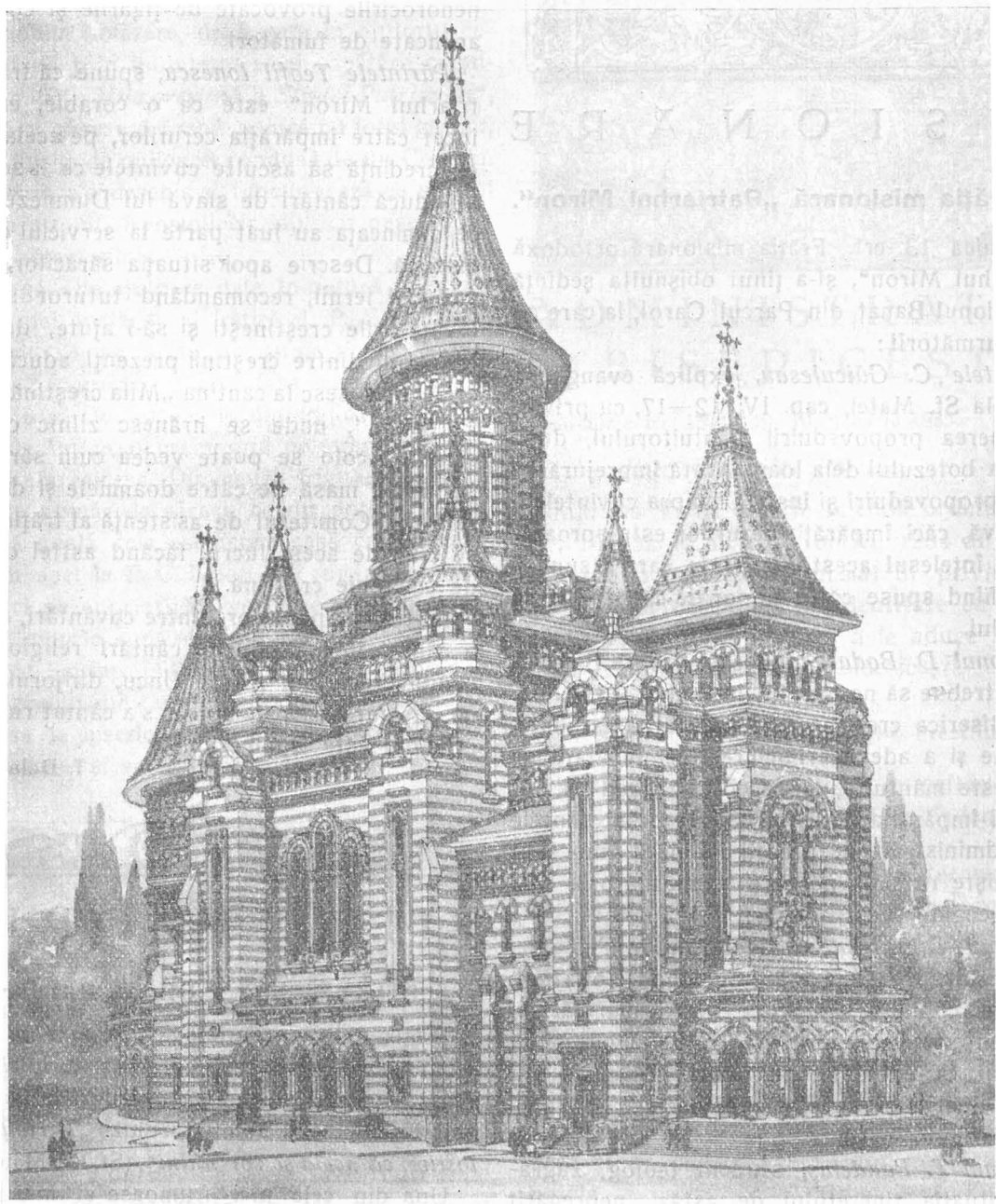
Fii, așadar, Maică prea cinstită, mărită de noi, acum și pururi și în vecii vecilor. Amin.

NOUA CATEDRALĂ DIN TIMIȘOARA

Timișoara este după Capitală, unul din cele mai însemnate orașe ale țării. În privința industrială, comercială și de agricultură chiar cel mai important. Dar biserica, noastră pe urma persecuțiilor Ortodoxismului, a rămas mai în urma

morii atât la Sf. Sinod, cât și guvernului pentru a se muta sediul unei episcopii vecine — poate Caransebeșul — la Timișoara; alții cer episcopie nouă, unul chiar mitropolie. Oricare ar fi soluția, fapt este, că acolo ne trebuie ne-

Noua Catedrală din Timișoara.

celorlalte confesiuni. Apusenii au episcopii, Sârbii asemenea. Noi, abia un protopopiat. După războiu s'au mai făcut în mahala o mare biserică. Iară acum se proiectează zidirea unei catedrale, care să fie corespunzătoare și pentru un viitor episcop ortodox. În privința asta se adresează mereu me-

greșit episcop ortodox-român. O cer aceasta interesele bisericii și statului. Planul ce îl publicăm este cel aprobat de comisia, ce se ocupă de viitoarea catedrală. E reușit, în bune proporții, cu motive arhitectonice din țară: Moldova și Bucovina. Poate prea încărcat de ornamente, care însă nu displac.

C R O N I C A I N T E R N A

M I S I O N A R E

Dela frăția misionară „Patriarhul Miron“.

Duminică 13 crt., Frăția misionară ortodoxă „Patriarhul Miron“, și-a ținut obișnuita ședință în pavilionul Banat din Parcul Carol, la care au vorbit următorii:

Părintele C. Găiculesau, explică evanghelia zilei, dela Sf. Matei, cap. IV, 12—17, cu privire la începerea propoveduirii Mântuitorului, după primirea botezului dela Ioan. Arată împrejurările acestei propoveduirii și insistă asupra cuvintelor: Pocăiți-vă, căci împărăția cerurilor este aproape. Explică înțelesul acestor cuvinte care răsună și astăzi, fiind spuse către popor de către urmașii Domnului.

Diaconul D. Bodale, vorbește despre Biserica și cum trebuie să ne purtăm în timpul serviciului divin. Biserica creștină este păstrătoarea sfintelor taine și a adevărilor creștine. În afară de ea nu este mântuire, iar acei cari cred că pot dobândi împărăția cerurilor fără a primi sfintele taine administrate de preoții Bisericii, nu sunt decât niște iatăciți, pe care avem datoria să-i convingem de acest adevăr.

Domnul Toma Culcea, doctorand în Teologie, vorbește despre viața sfântului Ioan Colibașul, care din copilărie arăta ce va fi mai târziu. Arată suferințele îndurate ani îndelungați, și dă viața lui ca exemplu de urmat de către toți creștinii, cari doresc să obțină iertarea păcatelor și fericirea veșnică.

Domnul T. Pandeluș, student teolog, zugrăvește situația tineretului de astăzi, nepregătit moralmente pentru viață, din care pricină se îndreaptă pe cărări greșite. Recomandă educația religioasă din copilărie, prin școală și prin Biserică.

Părintele Toma Gherasimescu, vorbește despre patima fumatului, arătând nu numai răul pe care-l

aduce tutunul, organismului, dar și că fumatul constituie un păcat, întrucât banii cheltuiți pe tutun pot avea o întrebuințare mai folositoare. Deasemenea arată primejdii pe care le aduce fumul de tutun bolnavilor și copiilor, precum și nenorocirile provocate de țigările și chibriturile aruncate de fumători.

Părintele Teofil Ionescu, spune că frăția „Patriarhul Miron“ este ca o corabie, care duce încet către împărăția cerurilor, pe acei cari vin cu credință să asculte cuvintele ce li se spun și să aducă cântări de slavă lui Dumnezeu, după ce dimineața au luat parte la serviciul divin din biserică. Descrie apoi situația săracilor, acum în mijlocul iernii, recomandând tuturor să aplice învățăturile creștinești și să-l ajute, după cum fac mulți dintre creștinii prezenți, aducând ceea ce le prisosesc la cantina „Mila creștină a Sfintei Patriarhii“, unde se hrănesc zilnic circa 200 săraci. Acolo se poate vedea cum săracii sunt serviți la masă de către doamnele și domnișoarele din Comitetul de asistență al frăției, fără a se jena de acest lucru, făcând astfel o dovadă de smerenie creștină.

În timpul pauzelor dintre cuvântări, adunarea a cântat în cor felurite cântări religioase, sub conducerea d-lui Anton Uncu, dirijorul corului, iar la sfârșit, ca de obicei, s'a cântat rugăciunea „Cu noi este Dumnezeu“.

T. Delacrainici

F I L A N T R O P I C E

„Mila creștină a Sfintei Patriarhii“.

Frăția Creștină Ortodoxă „Patriarhul Miron“ recunoscută persoană morală și juridică, are în programul său susținerea operilor de binefacere, potrivit cuvintelor Mântuitorului: „*Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui*“. (Sf. Ev. Mateiu V, 7).

Una din cele mai frumoase și mai prețioase fapte ale vieții, este de a mângâia pe cei sărmani. Sf. Apostol Pavel ne învață: „*Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul a toată mângâierea. Cel ce ne mângâie pe noi întru tot necazul nostru, ca să putem să mângâiem și noi*

prin mângâierea cu care înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, pe cei cari se află în orice suferință“. (2 Corinteni I. 3—4). Deci este de datoria noastră să nu lăsăm pe săraci în seama altora, căci Dumnezeu i-a lăsat în seama noastră.

Potrivit acestor practice ale vechiului creștinism, I. P. S. Patriarh, luând aminte la vremurile grele și la multele lipsuri și mizerii din timpul de față, a luat nobila hotărâre, de a veni în ajutorul celor sărmani, prin înființarea unei ospătării creștinești numită: „*Mila creștină a Sfinței Patriarhii*“, unde să-și găsească hrană zilnică cu totul gratuit, toți cei lipsiți de mijloace, condusă de un Comitet.

Ospătăria s'a deschis și funcționează ca și anul trecut în str. Sf. Apostoli Nr. 40, cu peste două sute de săraci zilnic.

Pe lângă alte ajutoare date în natură de zeloșii membri mai instăriți ai frăției, I. P. S. Patriarh, a binevoit să ne ajute cu suma de lei 18.000 lunar și 2 vagoane lemne. Masa este servită de Doamnele și Domnișoarele din frăție, și aceasta o considerăm ca o prelungire pe teren a lucrului nostru duhovnicesc. Din cauza frigului a năvălit un mare număr de săraci, ce nu poți să alungi cu mâna goală dela asemenea casă creștinească.

Facem apel la P. C. Preoți, și-i rugăm să îndrumeze aici pe enoriașii ce vor face mese după parastas. Prețurile sunt foarte mici.

I. P. Sf. Patriarh îndeamnă și din acest privilegiu pe toți preoții din arhiepiscopie, să facă asemenea mese la bisericile mai cu stare; iar alții să adune bucate și se le împartă la săraci.

Comitetul

ECONOMICE

Restaurarea bisericii Maica Precista din Ploești.

Biserica Maica Precista, din Ploești, care datează din timpuri străvechi și ajunsese o ruină, a fost restaurată în întregime anul acesta, refăcându-i-se zidurile, cupolele și turnuri noi, după planurile întocmite de cei mai renumiți specialiști.

Meritul acestei lucrări, care a costat peste un milion și jumătate lei până acum, revine în întregime enoriașilor, care pătrunși de credință, au înțeles importanța sfântului locaș și au pus mână dela mâna strângând suma necesară. În fruntea

lor a stat, cu îndemnul și fapta, d. I. G. Obrocea, fost primar al municipiului, noul preot al bisericii, Niculescu-Veselu și comitetul parohial.

Cu toate că nu este încă zugrăvită, biserica a fost sfințită printr'o sfeștanie făcută de preot, la care au luat parte toți enoriașii suburbiei.

Biserica va continua să rămână deschisă de sărbători; apoi se vor începe lucrările de pictură, după care se va face cu mare fast sfințirea ei.

ADMINISTRATIVE BISERICESTI

Circulara Nr. 13040 din 10 Ianuarie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Mai jos Vi se trimite în copie ordinul circular Nr. 147632 R. A. din 10, XI, 1934 al C. F. R. privitor la normele de urmat în privința preschimbărilor carnetelor de identitate cu reducere pe C. F. R. și vă invităm a le aduce la cunoștință tuturor servitorilor bisericestii.

Arhiepiscop și Mitropolit, **Miron.**

Cons. Referent, Preot Iordanescu

Vor lua conștiință și toate autoritățile publice și militare care emit carnete de identitate tip C. F. R.

Expirând la 1 Ianuarie 1935, termenul de 5 ani prevăzut de valabilitate al tuturor carnetelor de identitate servind pentru călătoria cu preț redus pe C. F. R., a tuturor funcționarilor și agenților C. F. R. și membrilor lor de familie, dispunem următoarele:

Toate carnetele de identitate vor fi preschimbate cu formulare noi, cu începere dela 1/I/1935. Această operație se va executa după această dată și pe măsură ce se vor confecționa carnetele.

Ca măsură tranzitorie, valabilitatea vechilor carnete se va prelungi după cum urmează:

- Carnetele funcționarilor de stat și membri lor de familie;
- " invalizilor de războiu " " " " "
- " orfanilor și văduvelor de războiu " " " "
- " pensionarilor de stat " " " " "
- " militarilor și membrilor lor de familie.

Vor fi valabile cu ultima viză depe Octombrie 1934 — 31 Decembrie 1934 până la data de 1/IV/1935.

În acest timp se vor înlocui vechile carnete cu nouile formulare și care negreșit urmează să intre în vigoare la 1/IV/1935.

După această dată vechile formulare nu vor mai fi valabile.

Director general, (ss) MEREUȚĂ

Director comercial, (ss) Vanghelescu

Circulara Nr. 13 750 din 10 Ianuarie 1935.

Prea Cucernice Părinte,

Vă invităm să aduceți la cunoștință tuturor preoților din acel protopopiat, că în conformitate cu adresa Nr. 869 din 13 Noembrie 1934 a Ministerului Apărării Naționale — Direcțiunea Inspectoratului pregătirii premilitare — dispunem: toți preoții vor da concursul organelor de execuție ale pregătirii premilitare, prin conferințe de educație religioasă și cetățenească, colaborând la șezătorile culturale, oficiind servicii religioase la începutul ședințelor de pregătire premilitară și la sfârșitul lor și activând ca membri în Comitetele instituite ad-hoc la comune.

Arhiepiscop și Mitropolit, **MIRON.**

Cons. Referent, Preot Iordanescu

VACANTE.

Preoți

Consiliul Eparhial al Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor — Secția Administrativă-Bisericească — conform hotărârii luate în ședința sa din 18 Decembrie, 1934, publică un *al doilea concurs*, cu termen tot de 30 zile, pentru ocuparea postului de *preot-confesor al închisorii Văcărești*.

Postul este plătit de Ministerul de Justiție, cu o diurnă, ce se stabilește pe cale bugetară.

Biserica (capela) Închisorii se întreține de Comisiunea Monumentelor Istorice, iar cheltuelile necesare întreținerii cultului se fac de Direcțiunea generală a Închisorilor.

Pe lângă oficierea serviciului divin în capelă, și pe lângă ținerea de predici și de conferințe cu specială considerare la situațiunea deținuților în scopul reeducării și îndreptării lor morale, preotul care se va numi și care trebuie să aibă pregătire superioară este îndatorat, ca odată cu înlăturarea trebuințelor religioase ale deținuților — circa 1000 suflete — și ale familiilor funcționarilor administrativi ai închisorii, să facă și

catehizarea — cel puțin 15 ore la școalele profesionale și la cele de ucenici.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta, în termen cererile și actele prevăzute de regulament și de dispozițiunile în vigoare, oficiului protopopesc al circ. II Capitală.

Cele intrate pe altă cale nu vor fi luate în considerațiune.

Consilier Referent, Pr. St. Iordanescu

Consiliul Eparhial al sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, Secția Administrativă Bisericească — publică concurs, cu termen legal de 30 de zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei *Țigănești*, circ. III Ilfov — parohie nou înființată, în ședința Consiliului Eparhial din 18 Decembrie 1934 și ratificată în ședința plenului din 19 Decembrie 1934 — prin deslășuirea dela parohia maternă Cloșani.

Parohia are o populațiune de 255 familii și 917 suflete, compusă din satele Țigănești și Lupăria, cu biserica parohială cu hramul Adormirea Maicii Domnului în bună stare, în satul Țigănești.

Parohia are sesie parohială de 7,88 Ha.

Parohia este prevăzută în bugetul statului cu plata potrivit gradului de studii.

Doritorii de a ocupa această parohie, trebuie să-și înainteze cererile însoțite de actele regulamentare în termen, oficiului protopopesc al circ. III Ilfov-Ferbinți, cel hirotonisiți conformându-se și dispozițiunilor în vigoare publicate în primul concurs inserat în acest Nr. al revistei „Apostolul“.

Cele intrate pe altă cale nu vor fi luate în considerație.

Cons. Referent, Pr. St. Iordanescu

Protopopiatul jud. Muscel. Circ. I, Câmpu-Lung. Întru cât la primul concurs publicat în Curierul Apostolul, Anul XI, No. 20, din 15 Octombrie 1934, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei *Cotești*, acest protopopiat, nu s'a prezentat nici un candidat cu licența în Teologie sau absolvent al unei Academii teologice, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea aceleiași parohii.

Situația parohiei și condițiunile de candidare se pot vedea în publicațiunea primului concurs.

Cererile, însoțite de actele legale se vor înainta în termen la cancelaria Protopopiei Circ. I-a, Câmpu-Lung-Muscel.

Protopop, Pr. Gh. Stroian

Protopopia jud. Mușcel. Circ. II-a Priboenii.
Se publică concurs cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutător la parohia Stâlpenii, acest județ, post nou înființat de Sf. Arhiepiscopie, în ședința Consiliului Eparhial din 18 Decembrie 1934, pentru nevoile pastorale-misionare și culturale ale acestei parohii, parohul actual fiind trecut de 70 ani.

Parohia are 385 familii cu 1388 suflete. Are o singură biserică. N'are casă parohială. Are sesie parohială 8 Ha. Preotul ajutător va sluji alături de preotul paroh, fără salariu, mulțumindu-se numai cu jumătate din sesia parohială și din veniturile epitrahilului, care se cifrează la circa 3000 lei anual.

Candidații nehirotoniți, pe lângă actele cerute de art. 11 din regulament vor, mai prezenta actul de binecuvântarea căsătoriei și o declarațiune că vor preda gratuit învățământul în școala primară din parohie.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta în termenul legal, la Cancelaria Protopopiei jud. Mușcel, Circ. II-a, la Câmpulung. Cele intrate pe altă cale nu vor fi luate în considerațiune.

Protopop Econom, Pr. Gh. Stroian

Protopopiatul jud. Dâmbovița, Circ. I. Târgoviște. — Se publică concurs în termen legal de 30 de zile pentru ocuparea postului de preot ajutător, plătit de comună, la parohia Gura-Ocniței, rămas vacant prin decesul titularului Ioan Tănăsescu.

Parohia se compune din circa 350 caple de familii cu circa 1.400 suflete.

Ocupantul va servi la aceeași biserică cu preotul paroh.

Venitul Epitrahilului al întregii parohii se cifrează la circa 6.000 lei anual.

Salariul alocat în bugetul comun pe exercițiul 1934—1935 este de 30.000 lei anual.

Condițiuni: Pentru candidații nehirotoniți, actele cerute de regulament.

Pentru cei hirotoniți, pe lângă actele cerute la transferări, se vor prezenta memorii de activitate pastorală bine întemeiate și certificate de preacucernicul protopop respectiv.

Cererile timbrate conform legii, se vor înainta acestei Protoierii, în termenul legal.

Protopop, Pr. Thoma Georgescu

Protoieria jud. Vlașca. Circ. III. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Velea, nou înființată, prin deslăpirea dela parohia Bulbucata.

Situația postului. Parohia are o populație de 247 familii cu 1044 suflete. Are o biserică de de zid, în stare de funcționare, având nevoie de reparațiuni. Are casă parohială și 8,5 ha. teren arabil, ca sesie parohială.

Venituri. Preotul va funcționa fără salariu, până când Statul va lua postul în bugetul său. Va avea însă 4.000 lei din epitrahil și folosința sesiei parohiale.

Condițiuni de ocupare. Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele, între care se enumără și binecuvântarea arhierească de căsătorie, direct oficiului protopopesco, cunoscând că dacă le vor înainta pe altă cale, nu se vor lua în seamă. Cei cari cer transferare, vor menționa în memoriu și punctele specificate în primul concurs, publicat în acest Curier.

Noul numit, pe lângă îndatoririle canonice și rituale, va preda religia gratuit în școala primară și se va osteni pentru repararea bisericii și îmbunătățirea vieții religioase-morale de aci.

Protoieru, Pr. Al. Constantinescu

Cântăreți

Protoieria Circ. I din Capitală — Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului al II lea de cântăreț dela parohia Plumbuita II Suter, post care nu este prevăzut în bugetul anului în curs de către Onor. Minister al Instrucțiunii Publice și Cultelor.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și să aibă îndeplinit serviciul militar.

Cererile, însoțite de acte, se vor înainta la Protoierie.

Protopop, Zamfir St. Popescu

Protoieria Circ. I din Capitală. — Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț dela biserică parohială suburbană Pantelimon, devenit vacant pe 1 Ianuarie 1935, prin demisia d-lui I. Pârvulescu.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școalei de cântăreți și să aibă îndeplinit serviciul militar.

Cererile cu actele respective, se vor înainta la Patriarhie.

Protopop, Zamfir St. Popescu.

Protoieria Circ. II din Capitală. — Postul de cântăreț al II-lea dela parohia bisericii Flămânda, devenind vacant pe ziua de 15 Noembrie 1934, prin demisia titularului Petre V. Sârbu, se publică concurs pentru ocuparea lui, cu termen de 15 zile.

Candidații trebuie să fie majori, absolvenți ai unei școale de cântăreți și să aibă satisfăcut serviciul militar.

Cererile însoțite de actele legale, se vor adresa în termenul arătat mai Sus, oficiului protoieriei.

Protoieru, Pr. Stoica R. Ionescu

Protoieria jud. Dâmbovița Circ. I. — Se publică la concurs în termen de 15 zile posturile I și II de cântăreți dela parohia Țâța, primul vacant pe 1 Ianuarie 1933, prin hirotonisirea ca preot a d-lui Pavel P. Popescu și al II-lea pe 1 Aprilie 1933 prin punerea în disponibilitate a practicantului Emil N. Gâlmeanu.

Candidații vor fi numai cu școală și serviciul militar satisfăcut.

Cererile vor fi înaintate în termen legal acestui protopoplat.

Protopop, Thoma Georgescu.

Protoieria jud. Vlașca. Circ. II. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului II de cântăreț, dela parohia Trestenicu Tomulești, devenit vacant pe data de 1 Noembrie 1934, prin plecarea în armată a titularului de până aci, Alex. Mugurel.

Doritorii de a ocupa acest post, vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile se vor înainta însoțite de actele necesare, oficiului protopopesco, în termenul mai sus arătat.

Protoieru, Pr. Al. Constantinescu

Protoieria jud. Vlașca. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului I de cântăreț, dela parohia Singuren!, devenit vacant, în urma demisiei titularului de până aci, I. P. Axentie.

Doritorii de a ocupa acest post, vor fi absolvenți ai unei școale de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut.

Cererile se vor înainta însoțite de actele reglementare, oficiului protopopesco, în termenul mai sus arătat.

Protoieru, Pr. Al. Constantinescu

R E V I S T E

Au apărut numerile pe 1 Ianuarie 1935 ale Revistelor „Cuvânt Bun” și „Credința Ortodoxă”, prima fiind organul Frăției ortodoxe „Patriarhul Miron”, iar a doua scoasă de Părintele Profesor Toma Gherasimescu.

Se știe că aceste două foi apare împreună, redactate de un Comitet alcătuit din preoți și teologi, și sub conducerea directă a secției culturale a sfintei Arhiepiscopii. Sunt scrise pe înțelesul tuturor, astfel că de ele se pot folosi atât P. C. Preoți, cât și credincioșii. Le recomandăm deci, atenției P. C. Preoți din această Sf. Arhiepiscopie, care doresc să aibă la îndemână material religios felurit și potrivit pentru toate vârstele, necesar lucrării pastorale și misionare.

Abonamentul pentru ambele foi costă 50 lei pe an și se poate face în str. Sfinții Apostoli No. 40, București.

Se găsesc aici o mulțime de cărțițele cu cuprins religios, precum și cărți de rugăciuni pentru copii și oameni mari.

Cereți catalogul care vi se trimite gratuit.

■ **Tinerimea creștină**, Anul IV, Nr. 9, Decembrie 1934, a apărut în următoarele articole: **Tinerimea creștină și datinile creștinești**, Pr. M. Bulacu; **Colind (versuri)** V. Măgureanu; **La Betleem**, Marcu Beza; **Rugă lângă Betleem (versuri)** C. Goran; **Nașterea Domnului (versuri)** Vasile Militaru; **Crăciunul sfântului copil Teodor**, Gala Galaction; **Evangelhia**, Gh. D. Mugur; **La ieslea Domnului Iisus (versuri)** C. Goran; **Expoziția copilului**, I. Gr. Oprișan; **Magii (versuri)** Horațiu Ionescu; **Cântec de Crăciun (versuri)** C. Goran; **Anul nou, în București odinioară**, D. Caselli; **Rugăciunile Maicii Domnului**; **Colindatul**, Simeon Fl. Marian; **Lăsați copil să vină la Mine**, I. Nisipeanu; **Cei trei magi trad.** Gh. M. Rădan; **comunicări, clișee în două culori, vedenii, etc.**

Redacția, primește articole și propuneri din

partea tuturor educatorilor tineretului nostru creștin. Corespondența pentru redacție se adresează secției Culturale a Arhiepiscopiei Bucureștilor. Abonamentele (50 lei anual) se adresează secției Economice a Sf. Arhiepiscopiei-București.

■ *Duminica Copiilor.* Anul I, Nr. 10, Decembrie 1934, a apărut următorul cuprins: Cântec de stea, Anton Pann; Nașterea Domnului Hristos, Preotul copiilor; Noaptea sfântă, I. Nisipeanu; Slavă Mariei (poezie) C. Goran; În piață în ajunul Crăciunului, Apostol Culea; Rugăciunea orfanului (versuri) V. Militaru; Cum a stat Maica Domnului în gazdă la un țăran, trad. † Atanasie, fost Mitropolit; Moș Crăciun, diavolul și ursul, Mihail Lungianu; Ilarian, copil din Abitinia, trad. Comănescu H.; Crăciunul Țigăncușei, Eliza B. Marian; Copil mulțumit de soarta sa, Diac. V. Fussu; Mama Dora, Toma Culcea; Păstorii trad. I. Flerbișteanu; Ce m'a impresionat din viața Sf. arhidiacon Ștefan; Vlad Aurelian, Popescu Corneliu și Denize Eugen, Lic. T. Maiorescu, Iosif și frații săi, istorisire biblică cu ilustrațiuni de Pascal: Clișee în două culori, etc.

MISIONARUL. Anul VI, Nr. 12 Decembrie 1934, a apărut cu următorul cuprins:

Pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm; Redacția; Forthe Union of all we pray our Lord; Să iubim unii pre alții, Prof. N. N. Glubozovschi; Ortodoxia și anglicanismul, Prof. N. Zernov; Viața religioasă în Anglia, Ierod. Nicodem Ioniță; Ortodoxia în Anglia, pr. angl-can I. P.; Spre ortodoxie, pr. anglican, X. X.; Ce crede poporul anglican despre ortodoxie, pr. L. Peterson D. D.; Episcopii anglicani în Petersburg (Rusia) în anul 1912; Reflexiunile presei bisericești asupra vizitei episcopilor anglicani la Petersburg în 1912; Cronica eterodoxă, de: Victor Shearburn C. R., pr. W. Claude Ellison, X. X., X. și Al. Nicov; Bibliografie, A. N.; Clișee, etc.

Numărul acesta este special închinat apropierii Bisericii.

Recomandăm această revistă Preoțimii noastre, întrucât prezintă interesante comunicări din activitatea misionară a Bisericii ortodoxe din afară ca și din țară. Deasemenea importante probleme misionare, — sunt desbătute cu multă competență de renumiți teologi ruși, foști profesori de teologie în Rusie.

Informațiuni se dau și abonamente se fac în legătură cu secția culturală, a Consiliului eparhial din Chișinău.

C Ă R Ţ I

AL. LASCAROV-MOLDOVANU. *Viața creștină în pilde. Scoasă de fundația culturală regală „Principele Carol”, în colecția de editură „Cartea satului”.*

Ultimul timp distinsul nostru scriitor și cugeător creștin, d-l Al. Lascarov-Moldovanu, a dat la lumină o nouă lucrare de popularizarea v'ei creștine în pilde, culeasă și prelucrate. Într-o formă narativă, dialogică și într'un stil pe înțelesul poporului, sunt tălmăcite atâtea subiecte religioase, ce stau astăzi, pentru o bună parte din popor, fie sub întunec, fie în hățișurile confuziei.

Ceiace este interesant, este că deși subiectele desvoltate pot fi încadrate în grupări dogmatice, ori grupări de morală creștină, autorul le expune într'un catechism literar. Depășind scolastica formă și aranjament teologic al cunoscutelor catehisme, autorul oferă poporului înțelesul atâtor chestiuni teologice de foarte mare însemnătate.

Astfel, noțiuni ca „Sf. Scriptură”, „Jertfa Domnului”, „Mântuirea”, „Vecinicia”, „Sufletul”, „Dumnezeu” ș. a., sunt ilustrate și precizate în înțelesul lor, prin simple convorbiri.

Să extragem un mic pasagiu, în care autorul concretizează pe înțelesul tuturor, ideia destul de abstractă, a „Locuinței lui Dumnezeu”.

...„Odată, un om care nu credea în Dumnezeu întreba pe un credincios:

— „Dacă zici că este Dumnezeu, să-mi spui unde locuște?”

— „Dumnezeu, dragul meu, locuște pretutindeni, afară de inima ta, că dacă ar fi și acolo, nu te-ai mai întreba unde e locuința lui. Necredinciosul mai zice:

— „Dacă Dumnezeu locuște pretutindeni, trebuie să fie mare de tot”.

Credinciosul îi răspunse:

— „Dumnezeu e atât de mare încât umple lumea toată, și-i atât de mic, încât încapă și în inima mea”.

Necredinciosul a tăcut rușinat..

Din expunerea acestui fragment, înțelegem câtă importanță prezintă pentru cetitor, această formă

intuitivă, în care este scrisă lucrarea. Deși unli colegi depreciază cu resentimente colaborarea literaților noștri la expunerea subiectelor religioase, privită obiectiv această chestiune, le datorăm din contră toată recunoștința noastră. Numai atunci când ideea teologică în sine suferă știrbiri, avem tot dreptul să intervenim cu sfatul și îndrumarea noastră. Căci câtă muștrare nu trebuie să avem și noi teologii ca autori de manuale de învățământ religios, în care deși ideea teologică este expusă în toată puritatea, totuși forma abstractă de expunere, lasă celuilor complet indiferent.

În concluzie — menționata lucrare merită să fie consultată de cercurile pastorale, folosindu-o ca lectură pentru săteni, — ca și în alte împrejurări, deasemenea predicatorul are un admirabil material teologic, stilizat pentru argumentarea diferitelor idei teologice. Lucrarea de 87 pagini costă 30 lei și se găsește la toate librăriile.

INFORMAȚIUNI

CONVOCARE

Sf. Mitropolie fiind sezizată de către Onor. Cassă de Economie, ajutor și credit a clerului, prin adresele Nr. 8065 și 9326/1934, că alegerea de delegați ai orașului București, în adunarea generală a Casei clerului, ce a avut loc la 2 Octombrie 1934, a fost contestată și că Consiliul de administrație al numitei Case, în ședința sa din 12 Octombrie 1934, a aprobat contestația și a invalidat alegerea, iar hotărîrea a fost aprobată și de Onor. Eforie a Bisericii ortodoxe.

A dispus a se face o nouă alegere, cu observarea tuturor dispozițiilor și instrucțiunilor prevăzute de Regulamentul Casei.

În acest scop Înalta Chiriarchie prin ordinul Nr. 13754/934, dând delegație Protoiereului Circ. II al Capitalei, de a convoca corpul electoral și prezida alegerea, — am onoare a aduce la cunoștință și pe această cale — prin Curierul oficial al Sf. Arhiepiscopiei, potrivit Regulamentului, că am convocat pe membrii Casei Clerului din Capitală, pentru data de 26 Februarie a. c., ora 3 p. m., în sala de conferințe a Soc. clerului „Ajutorul”, din B-dul Carol, spre a proceda la o nouă alegere de delegați în Adunarea Generală a Casei.

Protoiereul Circ. II al Capitalei,
Preot Stoica R. Ionescu

■ S'a dat aviz favorabil proiectului de lege prin care Statul redă mănăstirii Neamț, „Vatra” care a fost obiectul litigiului cu ministerul domeniilor.

BIBLIOGRAFIE

„DARURILE DUHULUI SFÂNT” — *Predici de P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului. Arad 1934, pagini 60. Prețul lei 15, plus porto.*

Broșura cuprinde opt predici ținute de P. Sf. Episcop Grigorie în cele două zile ale Sf. Rusalii din anul 1934

Este o gloriificare a Bisericii ortodoxe, care a primit cu prisosință darurile Duhului Sfânt. Creștinismul nostru consacră numai o sărbătoare premărirei Duhului Sfânt în biserică, dar lucrarea aceasta este o apoteoză a lucrării Duhului Sfânt. Pildele și asemănările din fiecare predică fac ca această broșură să fie o mare utilitate pentru fiecare cuvântător.

Le poate procura Librăria Diecezană, Arad.

SUMAR :

Un an nou	Consilier
Serbarea datinilor strămoșești în Capitală.	Asistent
Serbarea Bobotezei în Capitală	* * *
Restaurarea Catedralei Sf. Patriarhiei.	C. Șoldan
Biserica Rusească din București.	* * *
Procatehesa sau Prologul cateheselor ale celui întru sfinți Părintele nostru Chiril Arhiepiscopul Ierusalimului.	D. Fecioru
Viața Sfântului Eftimie cel Mare. Al. L.-Moldovanu	
Noua Catedrală din Timișoara.	* * *

CRONICA INTERNĂ

Misionare: Dela frăția misionară „Patriarhul Miron”, ...	* * *
Filantropice: „Mila creștină a Sfintei Patriarhiei”.	* * *
Economice: Restaurarea bisericii Maica Precista din Ploești	* * *
Administrative bisericești: Circulări Vacante, preoți și cântăreți	* * *
Reviste	* * *
Cărți	* * *
Informațiuni	* * *
Bibliografie	* * *